

Tingbok for Ringerike

Bok 40

1695

Transkribert av Thorleif Solberg

Gitt i gave til Ringerike slektshistorielag 2010 av
Thorleif Solberg

Søkbar bok

Boken er søkbar

Æ – Ø og Å kan være problematisk ved søk.

Noen ganger kan følgende bokstaver benyttes i stedet

Bruk E i stedet for Æ

Bruk O i stedet for Ø

Bruk A i stedet for Å

Det er register bak i boken.

TINGBOK 40 - for året 1695

er lest av fra mikrofilmrull PF 1121. Arbeidet er gjort av egen interesse, og for å hjelpe slektsinteresserte til å lete fram gamle aner. Jeg har ikke alltid fulgt tingboka ord for ord, men av og til bare angitt hva saken gjelder, når denne har vært av "mindre" betydning i slektshistorisk sammenheng. Alle opplysninger må kontrolleres før de benyttes. Likevel tror jeg at dette arbeid kan være til hjelp og nytte for alle dem som har slektsrøtter på Ringerike.

Vågård 19.februar 1996.

Thorleif Solberg.

P.s.

Da jeg er nybegynner i databransjen, har maskinen, som det sees, spilt meg noen små puss.

TINGBOK 40, 1695.

s. 174 ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE 25.FEBR.1695.

Lagrette: Nils Hverven uti Asle Kroksruds sted, Knut Veien for Ole Hovland, Peder Hønen for Ole Flaskerud, Jon Follum, Helge Alme, Engebret Veisten for Peder Sommedalen, Erik Tandberg for Hans Gullerud, Knut Olsen Vaker for Gudbrand Ultvedt.

Overværende Ko.Maj.fogd Sr Henrik Pettersens fullmektig mons^r Christian Tommesen og bygdelensmannen Peder Rasmussen Rå.

Skjøte fra Sr. Anders Larsen og Truls Larsen Smit til Sr. Gregers Mortensen Sand, på deres sagbruk i Lille Heieren, dat.11.des.1694.

Peder Sørum lot tinglyse et makeskiftebrev dat.28.juli 1694 hvorved Paul Alfsen Hval til ham avstår tre remål og 1 1/3 ringsmål gods i Hval, imot tre remål 1 1/3 ringsmål i Hytten på Hadeland.

Ole Arnesen Lunder (Lunden ?) lot tinglyse sitt skjøte av Lars Rustae (Rustan ?) og Amund Eriksen Kinndset(?) Alon hortet(?) på deres lod og andel i 1/4 av et skippund uten bygsel i Berg i Norderhov, dat.17.april 1693.

Engebret Gudbrandsen Ørpen lot tinglyse sitt skjøte av Toll Jonsen på Landfalløen til ham utgiven på en plass kalles Buttingsrud, skyllende to skinn med bygsel, og beliggende i Norderhov prestegjeld, dat.9.nov.1693.

Peder Knutsen lot tinglese sin bygselseddel av monsr. Anders Larsen Smit på et halvt skinn i Tranby, dat.1.mai 1693.

Velbr.hr. assistensråd og lagmann Hannibal Stochflet lot tinglyse et odelssstadfestelsesbrev av Elling Andersen Iyulsrud til ham utstedt på Mjøndalen og des sager og kvernstøder, dat.29.des.1694.

Nub Knutsen Kittelsviken lot tinglyse sitt skjøte av samtlige sal. Johannes Hovs efterlatte arvinger på den gård

Strande i Ådalen, skyldende et skippund med all des odelsrett og tilstand, dat.19.nov.1694.

Johannes Knutsen Strande imot samme brev protesterte med formening han burde være nærmest at innløse og kjøpe samme

s. 174gård, eftersom han har bygslet den, så og med biugning den forbedret, og har lenge tjent Kongen som soldat, og erbyder seg å betale og gi like meget derfor som Nub har gitt.

Sr. Johan von Cappelen og Sr. Søren Hansen Lemmich lot tinglyse Sr. Henrik Blichfeldts til dem utstedte skjøte på 6 skinn i Finnsand med bygsel, så i Haugerud en hud og tre skinn med bygsel, som er kjøpt på auksjon efter sal. madame Kirsten de Places, dat.23.juni 1694.

Monsr. Anders Larsen Smit lot tinglyse en obligasjon og pantebrev av monsr. Gregers Mortensen Sand til ham utstedt på 890 rdl, og derfor han til pant og forsikring innstillet den halve part uti hans tre sager i Lille Heieren med all des tilbehør, så og halvparten uti alt hans gods i Soknedalen, dat.11.des.1694.

Monsr.Truls Larsen iligemåte lot tinglyse en obligasjon og pantebrev av monsr. Gregers Mortensen til ham utstedt på capital 1100 rdl, hvorfor til pant og forsikring innstillet den halve part i hans tre sager i Lille Heieren samt halvparten i hans gods i Soknedalen, dat.11.des.1694.

Kongl.maj. tolder i Christiania Sr. Gerard Treschow lot tinglyse en bevis av hans forrige tjener Jørgen Larsen til ham utstedt på 40 rdl 3 ort 8 skilling, hvorfor han til ham til forsikring stillet hva han eier eller eigendes vorder, dat.12.des.1690.

Tolle Jonsen på Landfalløen lot tinglyse et skjøte av skoginspektør Anders Nilsen Moss til ham utstedt på et halvt skippund i Veisten uten bygsel, item Buttingsrud skylder årligen 2 skinn, dat.30.nov.1692.

Johannes Andersen Grønvold lot tinglyse et skjøte av Eivind Eriksen til ham utstedt på all hans odelsrett og rettighet til den gård Grønvold med bygsel og åsete, dat.26.nov.1694.

Monsr. Anders Ellingsen Oppegård imot samme brev protesterte, at Effuind Eriksen ikke er berettiget noe i Grønvold, eller mektig noe deruti at avhende eller hjemble så lenge den ergangne (?) lagmannsdom står ved makt.

Monsr. Jørgen Larsen Hønen lot tinglyse et kjøpebrev av Zigri Tjøstelsdatter til ham utstedt på alle hennes huse og våninger som hun ibor ved Heieren, dat.3.febr.1695. Imot samme brev lot Sr. Christen Christensen inngi sin skriftlige protestasjon og innsigelse, dat.28,febr.1695.

Monsr. Christian Tommessen på Ko.Maj. fogd Sr. Henrik Pettersens vegne var begjærendes almuens og lagrettets tilstand om ikke sal. Tomas Gudbrandsen Ask og Jørgen Larsen Hønen alltid både før og siden Sr. Pettersens betjeningstid, eid og bebodd sine gårder Ask og Hønen som andre bønder, så og at Lars Simensen Dramdal ikke noen tid hatt sin bopel eller husholdning her på Ringerike, men vært boende på den bondegård Dramdal på Eiker, likeledes også Fredrik Vestern at han ei vært noen borger eller brukt borgerlig næring, men brukt og besiddet bondegårder, og om ikke sal. Jacob Sørensen, residerende borger på Bragernes og ei noen tid vært boende her på Ringerike, såvel og ilige måde Gregers Mortensen, at han ikke noen tid hatt sin visse værelse her på Ringerike, videre enn han som de andre sagbrukende borgere kan ha undertiden besøkt sitt bruk, item om ikke Gudbrand Ultvet og Hans Gullerud lenge før enn Sr. Pettersens betjeningstid, besiddet samme gårder uti full posisjon og bruk likesom siden han kom til fogderiet - Hertil svarte lagrettet og almuen at det seg således som forinnført uti all sannhet befinnes, hvorefter Christian Tommessen var tingsvidne begjærendes.

Monsr. Christian Tommessen gav tikjenne at forleden onsdags 8 dager siden, er skjedd et drap som Christen Christensen Møller, soldat, skal ha begått på en fremmed svensk karl, og samme Christen derfor er bortrømt.

Derom fremstilte Christian Tommessen en del prov til å forklare hvorledes det dermed er tilgangen, nemlig Hans Jonsen, Mikkel Gudbrandsen, Daniel Syversen, Peder Mortensen og hans kvinne Ingeborg Pedersdatter, samt Ingeborg Syversdatter, samtlige boende og tilholdende ved Hønefoss. Efter avlagt deres corporlig ed, har de enhver for seg provet som følger:

Hans Jonsen provet at nestleden onsdag 8 dager siden ved middagstider, kom den avfaldne svenske karl inn i hans hus, nevnde sitt navn Samuel Larsen, og spurte om der var noen som ville seg årelate, da var han karlen som kunne gjøre det. Hvortil Hans svarte nei. Spurte så om der var en pot øl å få, som han og fikk, og fikk så efter hans begjæring fire pottes til efter hinannen. Begynte så at dominere og gjøre seg gal og sa: "I denne aften skjer her en ulykke". Da talte Hans's dreng Mikkel Gudbrandsen, som stod og vred vier, til ham og sa: "Nu har jeg aldri hørt noen svenske så

banne som du gjør", og i det samme sprang Mikkel ut av døren, og gikk hen til hans nabo, Daniel Sørensen, hvor inne var et kvinnfolk som fulgtes med samme svenske. Nogen stund derefter om aftenen, da de hadde tent lys, da kom fornevnte Christen Christensen Møller inn i hans stue og Hans spurte hvor han kom ifra. Svarte han: "Jeg kom her ovente bakken der", og sa han hadde vært på Setrang. Efter at Christen hadde satt seg på benken, begjærte han en pot øl, som han også fikk. Så kom også drengen Mikkel Gudbrandsen inn. Da steg svensken opp og begjærte atter en pot øl, som hans kvinne nektet ham. Da sa svensken: "Hvorfor kan jeg ikke likeså vel få en pot øl", som han da og fikk, og han drakk Christen til dermed. Og Christen sa: "Nei, du har ditt øl, og jeg har mitt". Siden efter hans begjæring drakk han dog med ham. Da sa svensken: "Jeg har etet gampekjøtt". Dertil Christen svarte: "Da vil jeg ikke drikke med deg". Svensken sa: "Det har jeg gjort for min fiende, derfor er jeg like ærlig", stod så opp og gikk frem til Christen, som satt på krakken og sa til ham: "Du est en storferdig karl, du kunne snart overfalle meg". Christen sa: "Nei, jeg vil ikke overfalle deg, gjør den del som rett er, så skal ingen overfalle deg". Svensken svarte: Jeg kan ikke annet forstå, enn denne aften skjer en ulykke". Christen sa: "Be Gud bevare deg, og snakk ikke så slemme ord". "Jo", svarte svensken, "jeg kan forstå at fanden er sluppen løs i meg, jeg kan ikke binde ham igjen". Da var Christen stående fremme ved skorstenen og tente en pipe tobakk. Svensken hadde en tom ølpot i hånden, og sa til ham: "Denne skal jeg smøre deg om munnen eller kjeften med, så du skal gråte for meg, og jeg skal gråte for deg, og min beste venn, som jeg har holdt kjær, skal gråte for oss". Christen svarte: "Jeg har intet med deg min venn, bli stille". Ga så svensken seg til å springe frem og tilbake på gulvet, som han hadde vært gal, og slo den tomme ølpot imot jorden, og tok så en liten sekk som han hadde på nakken, med vedhengende tre "skalester"(?), og slo dermed imot jorden frem og tilbake noen ganger. Idet samme kastet han sekken og sprang ut ad døren, ladende døren stå åpen efter seg. Da tok Ingeborg Siversdatter hans sekk og hans vanter og tøy og kastet ut efter ham. Dermed tok Christen sin øks som lå under bordet, og gikk ut, og drengen Mikkel fulgte ham. Straks efter kom Christen inn igjen og sa: "Han er ikke god at tage i tag med en øks, han står med to dragne kniver, en i hver hånd". Mikkel kom og inn tillike med Christen. Imidlertid sa de andre at svensken var gåen derfra og hen til Peder Mortensen. Da slo hans kvinne døren i lås og sa til Christen og bad ham intet mere endse ham, efterdi han var nu kommen vel ut av huset. Dertil svarte Christen "Jo, han skal ha hugg ikveld", dermed vred han låsen opp og gikk ut, og Mikkel fulgte ham. Noen liten stund derefter kom Christen igjen til ham, og Mikkel med ham, og Mikkel sa til Christen: "Du gjorde ille det siste slaget du slo ham, du skulle ikke ha gjort det, han hadde

nok med du støtt ham". Christen sa: "Det var ikke hårdt jeg slo ham, stauren datt kun ned på hodet på ham, jeg tror ikke han døde derav". Gikk så Christen ut, og om en liten stund kom han igjen og bar fornevnte svenske med seg, som da var død. Og Christe sa: "Han har fått et svimeslag, han kommer seg vel igjen", og Hans visste ei heller annet enn det hadde vært et svimeslag, og han visste ikke da enten han var død eller levendes. Men så dog ikke at han siden rørte seg. Noe videre sa han seg ei ha derom at prove.

Mikkel Gudbrandsen provet at nestleden onsdag åtte dager siden, da kom den fornevnte svenske karl inn til hans husbond, Hans Jonsen, og spurte om der var nogen som ville la seg årelate, hvortil de svarte nei. Begjærte samme svenske en pot øl som han og fikk. Da gikk Mikkel Gudbrandsen ut at kviste vier, og gikk så inn igjen mot Guel der oppvred vier. Da begynte svensken å banne og dominere. Mikkel sa til ham: "Aldri har jeg hørt noen svenske således banne og dominere". Da stod svensken opp og søkte med hendene i lommene likesom han ville ta efter kniv. Så løp Mikkel hen til Daniel Siversen, som neste nabo, hvor et kvinnfolk var inne, som hadde vært ifølge med svensken, og han spurte henne hva det var for en karl. Hun svarte at de skulle akte seg for ham, han var en skalk med kniver, han var rømt fra Sverige for manneslag. Gikk så Mikkel hen til Anders Olsens, hvor han fant Christen Møller, bad ham at følge seg hjem, så skulle han få til en kanne øl for umaken. Så fulgtes han med ham, og som de var innkommen, sa Christen efter tilspørgelse at ha vært på Setrang, og begjærte en pot øl som han og fikk. Svensken begjærte også en pot øl som han og fikk, og drakk Christen til. Christen sa: "Drikk du det øl. jeg har øl". Da sa svensken: "Jeg har etet gampekjøtt". Christen svarte: "Har du etet gampekjøtt, da drikker ikke jeg med deg". "Det har jeg", sa svensken, "gjort i min hungers nød for mine fiender". Christen sa: "Har du gjort det i din hungers nød for dine fiender, da vil jeg vel drikke med deg". Tok så svensken sin sekk på ryggen, hadde en tom kanne i hånden, og sa til Christen: "Denne tør jeg tørke deg om kjeften med". Slo så kannen imot jorden, danset og sprang omkring på gulvet, og slo noen ganger med sekken imot gulvet og sa: "Nu kan jeg fornemme at fanden er kommen løs, og jeg kan intet styre eller binde ham". Ikk så svensken ut gjennom døren, og de bar sekken og hans tøy ut efter ham og satte på marken. Tok så Christen sin øks under bordet, som han hadde dit med seg, og gikk ut efter ham. Mikkel bad ham at han ikke skulle ta øks, hvortil Christen svarte: "Du est rette karlen du", og som Christen kom ut, da sto svensken utenfor porten og vinket med hånden, som han syntes å ha enten kniv eller gaffel uti, sigende til Christen: "Kom intet nær meg, du fange skade". Gikk så svensken hen til Peder Mortensens, og Christen gikk inn i Hans Jonsens gård og tok en staur som han satte ved døren, og gikk inn igjen i stuen. Og som han hadde vært litt inne, sa han til

Mikkel: "Kom, vi vil gå ut og se hvor han ble av". Men Mikkel bad ham la det bli. Gikk så Christen og Mikkel hen til Daniel Siversens, hvor svensken var da. Christen bar stauren med seg og Mikkel hadde en bjerkevier som han straks kastet fra seg, den tid det bar sammen med svensken og Christen. Christen sa da først til svensken: "Hva er det du står og dominerer på døren hos folk om natten". Kom så svensken ut av svalen og sa til Christen to ganger: "Stikk meg ihjel". Christen bad fanden skulle stikke ham ihjel, støtte så Christen til ham med stauren så han falt omkull, og slo ham to slag med stauren medens han lå. Allikevel Mikkel tok Christen om hånden og bad ham skulle ikke slå. Men han kunne ikke styre ham, ettersom hans makt og styrke var dertil alt for liten. Mikkel gikk så hjem og Christen med ham, og svensken ble igjen liggendes, og så ikke at han rørte seg noe derefter.

Daniel Syversen prøvet at samme fornevnte onsdags aften, efter at de hadde "skudet spieldet", og ville gå til sengs, da kom Peder Mortensens kvinne og banket på døren, hadde den fornevnte svenske med seg. Daniels kvinne spurte hvem det var hun hadde med seg. Hun svarte at det var en fremmen karl, og det kvinnfolk som hadde vært i følge med svensken, var inne i Daniels stue. Hun sprang inn i kjøkkenet og bad dem for Guds skyld at de ikke skulle lukke ham inn, sa han skjære (?) ihjel både meg og dere med. februar 18, 1996aniel kledde på seg igjen og ville gå ut. Imidlertid hørte han en skrek utenfor døren, og som Daniel kom ut, så han ingen annen enn den fornevnte svenske, han lå der død utenfor svalen. Gikk så inn og bad det kvinnfolk som sa seg å være svenskens ektevinne, hun skulle gå ut og se hvorledes det var med ham, som hun og gjorde. Kom så inn igjen og sa han alt er død. Noen stund derefter gikk Daniel ut, og da var svensken båret der ifra.

Peder Mortensen prøvet at den fornevnte onsdags aften, efter han var gåen i seng og fallen i søvn, da var den fornevnte svenske karl innkommen i hans stue. Da han gikk ut igjen, fulgte Peders kvinne ham hen til Daniel, og Peder stod da opp og gikk efter, og ble stående ved en planke et lite stykke fra Daniels dør. Da gikk Christe Møller forbi ham med en staur, og Peder vendte tilbake igjen og gikk hjem, og så eller hørte intet til slagsmålet.

Ingeborg Pedersdatter prøvet at fornevnte onsdags aften, da hennes mann hadde lagt seg, og hun var i fehuset, da kom den fornevnte svenske karl derinn i stuen, dog førend han gikk inn, hilset han til henne, og spurte om der ikke var kommet et fremmed kvinnfolk til dem. Svarte hun: "Her var et fremmed kvinnfolk med et lite barn på armen". "Er hun her", sa han. Hun svarte nei. Han sa: "Det er min kvinne", og han spurte om Ingeborg kunne vite hvor hun var. Svarte hun at hun viste henne hen til Daniel. Han bad henne følge seg dit som hans kvinne var. Fulgte hun ham hen til Daniels svale til stuedøren, og hun banket på døren, og de i stuen spurte hva de ville her så sent på natten: "Gå dit igjen

som de har drukket". Da svarte svensken: "Jeg akter intet ondt at gjøre dere". Daniels kvinne spurte hvem det var og hvem hun hadde med seg. Svarte Ingeborg at det var henne og en fremmed mann, og de fikk da intet videre svar og de lukte ikke opp døren. Ingeborg da vendte tilbake og ville gå hjem. Da så hun at Christen Møller sto utenfor med en staur på akslen, og Mikkell, Hans Jonsens dreng, sto med en liten pjokk av en bjerkevidje. Hun sprang like i fanget på Christen, eftersom hun var forferdet. Og Christen talte ikke til henne. Men svensken kom da straks ut av svalen, og Christen sa til ham: "Du som gjør romstering i huset og maner folk på døren". Da sa svensken to ganger: "Stikk meg ihjel". Og Christen sa: "Gid fanden stikke deg ihjel". Dermed støtte eller slo Christen til ham med stauren, og som hun tykte, da falt han overende med det første slag, men hun aktet ikke hvor mange slag det var. Men Mikkell sa til Christen: "Nok har han nu". Dermed gikk hun sin kos, og ble så forferdet at hun dante tre ganger.

Ingeborg Syversdatter prøvet at fornevnte onsdags aften hun kom hjem til Hans Jonsens, hvor hun har sitt tilhold, da var den svenske karl derinne, som nevnte seg Samuel Larsen, og Ingeborg gikk straks derfra igjen, hen til Daniels, hvor da var et kvinnfolk som hadde sagt seg at være svenskens kvinne. Kom så Hans Jonsens dreng Mikkell dit, og spurte henne om det var hennes mann som gjorde sådan romstering der borte. Hvortil hun svarte ja, og bad at de skulle akte seg vel for ham. Han var en skalk på kniv. Sa han hadde rømt fra Sverige for en mannslager, og at det var like godt om de slo en arm synder på ham. Og sa han var en skjelm imot henne likevel. Dermed gikk Mikkell bort og Ingeborg gikk hjem til Hans Jonsens, hvor da svensken gikk og truet Hans Jonsen at han skulle drikke med ham, bannet og dominerte, hadde ølpotten i den ene hånd, og hadde den annen hånd i lommen, likesom han ville ta til kniv. Da kom Christen Møller inn, og sa han var kommen fra Setrang. Da gikk Ingeborg hen igjen til Daniels og bad det fornevnte kvinnfolk at hun skulle gå hen til mannen sin og ta ham derfra hen til seg, hvortil hun svarte: "Gid fanden ta ham, han er en skjelm imot meg". Gikk så Ingeborg hjem til Hans Jonsens, da hørte hun at Christen Møller begjærte en pot øl til kjøps, som han og fikk. Svensken begjærte også en pot øl, og ville at Christen skulle drikke med ham, som Christen dog ei ville, dog omsider drakk han en gang med ham. Derefter sa svensken: "Jeg har etet gampekjøtt, jeg har og etet rotter". Da sa Christen: "Så vil jeg ikke drikke av kanne med deg". Den annen svarte: Det har jeg gjort for mine fiender. Jeg har gitt 8 skilling for en rotte". Da sa Christen: "Har I det gjort, da vil jeg drikke av kannen med eder, når I av hunger var nødt til at gjøre det". Begynte så svensken å banne og dominere og bad den onde regjere seg. Christen sa: "Bann ikke min venn, her er svenske stille folk, de pleier aldri at ha sådan banning". Bad han skulle gå bort og finne sin kvinne igjen. Da gav

svensken seg til å hoppe og springe på gulvet og sa: "I denne natt enten får jeg eller gjør jeg en fandens gjerning. Jeg skal rispe meg selv opp at det skal henge likesom en hespel omkring meg". Christen Møller sa til ham: "Be Gud bevare deg min venn, og låt ikke så". Da hadde svensken en tom kanne i hånden, sigende til Christen: "Denne tør jeg smøre deg omkring kjeften med", hadde også sin sekk på ryggen. Christen sa: "Låt ikke så, vi har ingen trette sammen". Svensken sa: "Min beste venn, jeg har de som skal gråte for meg, og du skal også gråte for meg". Dermed slo han både potten og sekken imot gulvet og sa: "Hov, nu er fanden kommen løs i meg, at jeg kan intet styre ham. I denne natt gjør jeg en fandens gjerning". Dermed gikk han til dørs, og Christen og Mikkel gikk ut etter ham. Og Ingeborg bar svenskens sekk og tøy ut på marken. Og Christen og Mikkel kom inn til Hans Jonsens igjen. Da hun bar svenskens tøy ut, da sto han utenfor og vindset omkring seg med hånden. Hun bad Christen gå inn og ikke ense ham mere. Og da Christen kom inn, ville de låse døren igjen for ham. Men han ville ikke, og sa de ikke skulle være redd svensken, han skulle ikke komme mere inn ikveld. "La ikkun døren stå", sa han. Dermed gikk Christen ut og sa han ville se etter svensken, hvor han ble av. Men en liten stund etter kom Christen inn igjen til Hans Jonsens, og som folkene i huset spurte ham, om han slo svensken, svarte han: "Jeg slo ham vel, men om han kan skade noe derav, det vet jeg ikke". Dermed ble Hans Jonsens kvinne så forferdet, at hun dante noen ganger, og Ingeborg måtte lede henne hen til sin nabo Peder Nilsens.

Og som tiden er forløpen, kunne nu videre ei i aften at foretages.

1

ALMINNELIG SAKETING PÅ GOMNES TINGSTUE I HOLE
26.febr.1695.

Lagrettesmenn: Lars Svarstad, Gudbrand Hollerud, Gul Heieren, Arne Hundstad, Ole Opsal, Jørgen Fjeld, Ole Vesetrud, Knut Berggården.

Overværendes Ko.Maj.fogd Sr. Henrik Pettersens fullmektig monsr. Christian Tommessen, bygdelensmannen Johannes Svarstad samt menige almue.

Hvor da monsr. Gjert Hansen Holst lot tinglyse sitt skjøte av Ole Andersen Anset av Sollør, samt hans sønn Anders Olsen, på all deres odels og innløsningsrett uti den gård Hurum i Hole gjeld, skylder 1 1/2 skippund tunge, som av

Hr.Capitain eller Lieutenant Brun brukes og besittes. Item en fjering uti Vekkeren ødegård, nok tre fjering landskyld uten bygsel uti Gomnes som Kristen Johansen påbor, dat.12.jan.1695.

Nok lot han tinglyse sin kjærestes loddsseddel efter hennes bestefader, sal. Halsten Trandum, hvorved finnes henne at være iblant annet tilloddet 1 1/4 skippund i Lore, dat.

20.mars 1694.

Peder Rasmussen Rå protesterte mot det ovenmeldte tinglyste skjøte fra Ole Andersen til mons. Gjert Holst, angående den fjering i Vekkeren, og mente at Ole Andersen det ei vært rådig eller kan hjemle, eftersom han sier at kan bevisliggjøre at det over firesinds tiufge år har ligget og vært brukt under Rå, og under samme hans gårds skatter og landskyld.

Ko.Maj.fogd Sr. Henrik Pettersen lot tinglyse sitt skjøte av Sr. Nils Jensen, tolder i Sands tolderi, på den ødegård Kougsrud (Koksrud), skyldende tre skinn og en halv mark for..... bygsel, dat.14.febr.1686.

Sr. Claus Worm i Christiania lot tinglyse sitt skjøte av lieutenant monsr. Anders Bron på østre Hurum, 1 1/2 skippund med samt en stang jord i Vekkeren, som skal være en fjering skyld, så og den plass Hungerholt, dat.10.des.1694.

Peder Gundersen Berg lot tinglyse sitt skjøte av sine søsken og medarvinger på et halvt skippund tunge uti vestre Bjerke her i Hole gjeld, dat.15.april 1676.

Gudbrand Hansen Hurum lot tinglyse sin bygselsseddel av Oslo Hospitals forvalter, monsr. Pouell Munch, på halvtredje fjering i Hurum, som Eli brukt, dat.25.jan.1695.

Ole Olsen lot tinglyse sin bygselsseddel av Hr.assistensråd og lagmann Sr. Jørgen Phillipsen på den gård Stadum, som Ole Bjørnsen hittil påbodd, dat.19.jan.1695.

Nils Pedersen Kroksund lot tinglyse sin bygselsseddel av Hr.assistensråd og lagmann Jørgen Phillipsen på den plass Kroksundvolden på østre side Steinsfjorden, dat.10.des.1694.

Ko.Maj.fogd Sr. Henrik Pettersen ved sin fullmektig monsr. Christian Tømmessen lot tilspørre lagrettet og samtlige tingalmue angående forrige Ko.Maj.s fogder, Sr. Jacob Lut og Sr. Christen Christensen, om de ikke stedse og alltid siden de kvittered deres bestilling, har brukt og besittet bondegårder her på stedet, og derav svart kongl. contributioner, soldater utredning og ialt som andre bønder. Hvortil almuen svarte at seg således uti all sannhet forholder.

Nok tilspurte han almuen om dem ikke jo vitterlig, at den gård By som Anders og Nils nu påbor, hvor uti Hans Ko.Maj. eier et halvt skippund landskyld, ikke jo mange år før Sr. Pettersens betjeningstid, såvel som og noen år efter inntil Ao.1683 års utgang, har vært beliggendes øde, og vært allene av en og annen brukt for skattenes svarelse, uten noen landskyld. Hvortil Ole Kristensen først svarte, at han og sal. Kristen Gudliksen (?) brukte den det år 1676 for skattene uten noen landskylds svarelse, visste og at Christen Christensen og Daarte, sal. Hr. Lars'es, brukte det i noen år skattene og ei noen landskyld. Og ingen av almuen sa seg vitterlig at den uti forskrevne tid og årringer til Ao.1683 års utgang vært i hevd eller fullkommen bruk, men allene for skattene og ei ingen landskylds svarelse. Hvorefter Christian Tømmessen var tingsvidne begjærendes.

Ko.Maj.s forrige fogd Sr. Christen Christensen ved sin fullmektig Christen Christensen, efter en varselseddel dat.28.jan.1695, begjærte å få ført endel prov angående endel tømmers leveranse som Sr. Mads Trulsen, borger i Christiania, skal være tilbøden. Sr. Mads Trulsen møtte og sa at dette stevнемål var av ingen verdi, og at Christen Christensen for dette urettelige stevнемål bør erstatte ham kost og tæring. Christen Christensen ble dømt til å betale to riksdaler innen 15 dager.

Ole Kristensen Moe hadde hitstevnt endel sagfolk som har vært ved hans forvaltede Skjærdals bruk, for efterstående kop- og ildstedskatt, samt consumption fra Ao.1684, hvis halvpert ubetalt og tilført fogden. Sagfolkene var: Jens Siverson Sagmester, Hans Kristensen, sal. Tomas Gudbrandsen Sagmester, på hans vegne møtte hans efterlatte hustru Gubjør Henriksdatter. Disse var stevnet for kop- og ildstedskatt. De måtte betale innen 15 dager.

For efterstående halve consumptionsskatt ble stevnet: Jens Siverson for 5 år: 1 1/2 rdl 16 sk, Ole Larsen Sagdreng for 4 år: 1-1-8, Hovor Hundstad sagdreng for 1 år: 0-1-8, Nils Jensen sagdreng for 2 år: 1/2 rdl 16 sk, er død, Ole Teigen for et år: 0-1-8, Gudbrand Olsen Fjeld for 2 år: 1/2 rdl 16 sk, Henrik Jensen: 1/2 rdl 16 sk, Hans Kristensen Sagmester for 7 år: 2-1-8, Torger Feigren (Fegri) på sin formann

Tomas Gudbrandsens vegne for 6 år: 2 rdl, Fredrik Johansen for 7 år: 2-1-8, Jens Jonsen Heieren for 4 år: 1-1-8, Peder Halvorsen for 2 år: 1/2 rdl 16 sk, Tosten Nam (?) for et år: 0-1-8, Ole Andersen for et år: 0-1-8. Alle de innciterede møtte i retten undtagen den avdøde Nils Jensen. De ble forlikte med Ole Kristensen at han efterlot den den halve part av fordringen, og resten skulle de betale ham innen 15 dager.

ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE 28.febr.1695.

Samme lagrettesmenn som i mandags den 25.hujus. Hosværende bygdelenismannen Peder Rasmussen Rå.

Hvor da Fredrik Olsen Vestern efter inngiven varselseddel dat.6.hujus i rette fordret Kristoffer Rolfsen Skøyen for han skal ha bemektiget seg en fjering hannem tilhørig i Skøyen, som han sier stent og rent, og det uten noen bygselsseddels svarelse til ham.

Den innstevnte Kristoffer Rolfsen møtte i rette og inngav sin bygselsseddel av Sr. Peder Sørensen på Bragernes, dat.26. 9br.1693, hvorved han bygsler ham den gård Skøyen, som han sier skylder til ham tre fjering tunge med bygsel over all gården. Kristoffer Rolfsen derfor formener at Fredrik Olsen bør stevne velbemelte Peder Sørensen som hans landherre, så formener han at Peder Sørensen vil forsvare sin utgivne bygselsseddel. Hvilken Kristoffer Rolfsens påstand eragtes og kjennes for rett og billigt.

Sr. Christen Christensen, forrige fogd, ved sin tjener Paul Olsen, fremstillet to stevnevidner, navnlig Bjørn Olsen Seter og Halvor Tostensen Seter, som skal ha hitstevnt Sigri, sal. Bård Heierens, for hvis hun ham skyldig. Hvilke to stevnevidner tilstod ved deres ed med opprakte finger, at de forleden mandags fjorten dager siden på Christen Christensens vegne lovlig stevnet Sigri, Bård Heierens, at møte til dette ting til regnskap med ham. Sigri møtte ikke, og saken ble oppsatt til neste ting.

ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE 1.mars 1695.

Samme lagrettesmenn som ved retten igår. Hosværende bygdelenismannen Peder Rasmussen Rå.

Hvor da Jon Follum ved to stevnevidner, nemlig bygdelenismannen Peder Rasmussen Rå og Knut Olsen Vaker, beviste at ha gitt lovlig kall og varsel til Jesper Gregersen Skjørvold for hans bopel i hans stedatters påhør, til dette ting at møte for hvis han er Jon Follum skyldig. Og ble fremlagt Jesper Gregersens til Jon Follum givne bondebok, dat.13.juli 1688, hvorefter Jesper er til ham skyldig 12 rdl. Jesper møtte ikke, og han blir laugedag forelagt til neste alminnelige saketing.

RETTERGANG PÅ BREIEN I NORDERHOV 7.mars 1695.

Lagrettesmenn: Hans Averøen, Jørgen Fjeld, Engebret Ullern og Jens Kolbjørnrud av Hole prestegjeld, Engebret Veisten, Siver Tandberg, Peder Hønen og Engebret Gile av Norderhov prestegjeld.

Hvor da kom for oss uti rette Tor Olsen Breien, som efter inngiven skriftlig varselseddel, dat. 29.jan.1695, hadde latt varsle Ole og Siver Hovind, Tarald Solberg, Ole og Embrit kamarken, Peder Dal, Guel Heieren og Knut Pjåka, for at de ulovlig skal være innfallen uti hans påboende gårds skog og nederfelt endel sagtømmer og spirer, hvorav Ole Hovind skal ha bortkjørt noen tylter.

Item varslet Sr. Jacob Lut om han eragter noe hertil å svare.

Item varslet bygdelensmannen Johannes Svarstad, Peder Ekornrud og Augustinus Hauge (Haga), som samme hugst i skogen skal ha opptelt.

Av de innstevnte møtte Bersvend Olsen på sin fader Ole Hovinds vegne, Siver Hovi, Tarald Solberg, Ole og Engebret Skamarken, Peder Dal, Guel Heieren og Knut Pjåka, på Sr. Jacob Luttens vegne Jens Mattisen Sass. Item og personlig møtt Johannes Svarstad, Peder Ekornrud og Augustinus Hauge. Møtte også Anders Jørgensen på Tord Breiens landherres monsr. Jørgen Larsens vegne.

Og ble av citanten fremlagt et provsbrev og oppsettelse her av Breien utstedt, dat.21.mai 1694.

Sr. Jacob Lut lot ved Jens Mattisen Sass innngi sitt skriftlige innlegg, dat.5. hujus.

Tord Breien var begjærende at de tre innstevnte prov, nemlig Johannes Svarstad, Peder Ekornrud og Augustinus Hauge, som den påstevnte hugst opptalte, og derpå arrest forkyndt, måtte tas i forhør. Hvilke seg fremstilte og efter avlagt ed provet som følger:

Johannes Svarstad provet at noen dager før jul nestleden ble han etter fogdens fullmektig, Christian Tommessens muntlige befaling, bedt om å overse og opptelle endel hugst og last, som Tord Breien forment seg på sin gårds eignedeler at være åvirket, og derpå forkynne arrest.

Hvilket han gjorde tillikemed Augustinus Hauge og Peder Ekornrud. De fant i skogen fremkjørt og lundet seks tylter spirelast, men hva palm visste de ikke. Gikk de så til Hovi og Opsal og forkynnte dem arrest på samme hugst inntil påfølgende stevnemål. Item talte de selv med Knut Pjåka i skogen og forkynnte ham samme arrest, og ved Guel Heierens sønn skikket de bud til hans fader at forkynne ham samme

arrest. Item ved Ole Opsal budskikket Tarald Solberg at han ville forkynne ham samme arrest.

Det samme var Augustinus Hauges og Peder Ekornruds provning.

Såsom nu meget dyp sne i marken, som forhindrer eiedelenes øyensynlig granskning og consent, er saken forflytt til en bekvemmer tid, nemlig til nestkommende 21.mai. Den påstevnte last forblev under arrest.

RETTERGANG PÅ OPPEGÅRD I SOKNEDALEN 9.april 1695.

Lagrette: Torbjørn Rud, Ole Land, Vebjørn Narverud, Ole Kjos, Asle Kroksrud og Jon Bjerke. Var overværende bygdelenismannen Helge Ellingsen Berg.

Kom for oss uti rette monsr. Hans Halvorsen av Bragernes, som efter inngiven varselseddel, dat.27.mars 1695, hadde innstevnet uti rette Fredrik Sønsteby av Flå anneks, formedelst han ikke efter sin utstedte kontrakt har villet selge ham endel sagtømmer som han har latt hugge ved Frisvann, Åmot og Sandvanns åen, og nu på Soknedals eige skal være beliggendes. Item også hitstevnet Anders Bårnås, Paul Haukedalen og Peder Knutsen Tranby fra Soknedalen, som efter Fredrik Sønstebys hjemmel hugget og drevet fornevnte tømmer for ham til helnings, formenende at de alle bør selge ham samme tømmer.

De innstevnte møtte samtlige uti egne personer tilstede. Ble av Hans Halvorsen fremlagt Fredrik Sønstebys til LarsSimensen Dramdal utstedte kontrakt, dat.25. 9br.1681. Nok fremla han Lars Simensens til ham utgivne transport på fornevnte tømmerkjøp, dat.15.mars 1695.

Videre fremla Hans Halvorsen en beskikkelse til Fredrik Sønsteby med hans svar av Klemet Tromal og Ole Lektnes påtegnet, dat.29.mars 1695. Nok fremla han en arrestdeddel som for Fredrik Sønsteby forkyndt den 29.mars 1695, og for det siste fremla han sitt skriftlige innlegg dat.6.hujus. Fredrik Sønsteby fremfordret Erik Andersen Veikåker som har innløst det pant i Sønsteby fra Lars Simensen, hvilken også fremkom og lot i retten opplese sal. Halvor Tollefsens transport til Lars Simensen på Fredrik Sønstebys pantebrev på 350 rdl, dat.31.okt. Item der påtegnet Fredrik Klemetsens tillatelse til Erik Andersen Veikåker at innløse fornevnte pant uti Sønsteby og forplikte seg at innfri det og betale des capital og rente innen den 22.januar 1690, hvis ikke da at nyte pantet til eiendom, er dat.21.jan.1687.

Nok lot Erik Veikåker opplese Lars Simensens til ham utstedet transport på forskrevne pant, nemlig 350 rdl. dat.23.jan.1687. Var så Erik Andersens påstand at efterdi han således er gården ved pant berettiget, at han også med

samme rett er berettiget til alle gårdens, nemlig Sønsteby, des tilliggende lutter og lunder, alt inntil han igjen bekommer sine utlagte penger.

Hvorimot Hans Halvorsen formente at Erik Andersens pant eller innsigelses påstand ei kan eller bør gjøre noen hinder uti eller imot den av Fredrik Klemetsen til Lars Simensen frivillige utstedte kontrakt og forplikt, som er en aparte handel og fornevnte pant uvedkommende.

Fredrik Klemetsen Sønsteby beropte seg på at ville og kunne med lovlige prov gjøre bevislig, at Lars Simensen har selv frasagt seg samme fornevnte kontrakt, og dertil navngav to prov, Helge Enderud og Ole Li. Var derfor begjærende sakens oppsettelse, at han kan få samme prov innstevnet, som er uti et annet tinglag og lagsogn.

Saken er oppsatt og forfløtt til nestkommende 28.mai. Da det omtvistige tømmer er beliggende uti elven blant mange andre parte tømmer, og det der ikke kan bli liggende, da isteden for arresten må citanten la tømmeret merke med en fremmed holøks, som ikke før har vært brukt i denne elv, og samme merking skal skje med lovlige vitner.

(S:181 b)

RETTERGANG PÅ KITTELSBY I HAUG ANNEKS 16.april 1695.

Lagrettesmenn: Jon Opprud, Amund Hougnerud (Honerud), Stener Aslaksrud, Torger Skaug, Lars Gjermundbo, Helge Alme, Iacob Lo uti Alf Gundersbys sted, og Tord Knestang. Var hosværende bygdelensmannen Peder Rasmussen Rå.

Fremstilte seg uti rette Peder Engebretsen Nærstad og inngav en varselseddel, dat.10.hujus, hvoruti han hitstevnet og uti rette fordret Ole Amundsen Kittelsby, angående gården Kittelsby, som han av Rasmus Jørgensen Frok ved kjøp skal ha seg tilforhandlet, nemlig åtte lispund, der han dog ei mere enn fem lispund deruti tilfalden, uansett at samme Kittelsby langt tilforn av Rasmus Jørgensen til Peder Pedersen Busund pantsatt, og Peder Nærstad som en odelsmann det fra ham igjen innløst for 28 rdl des pantepenge, og formener seg det nærmest efter lovlig taksering. Item til prov hitstevnt Engebret Iversen, Halvor Larsen og Adam Smed, samt Peder Busund til å gestendige den forening mellom citanten og Rasmus Jørgensen om gårdens innfrelsning. Item stevnet Rasmus Jørgensen til samme prov at anhøre.

Ble av citanten Peder Nærstad fremlagt Rasmus Jørgensens til Peder Busund utstedte pantebrev på 8 lispund tunge i Kittelsby for 20 rdl, dat,16.mai 1691. Nok Rasmus Jørgensens seddel til Peder Busund på 8 rdl til samme pants forhøyelse, dat.2.sept.1693. Item fremla Peder Nærstad Peder Busunds til ham givne transport på samme pant, dat.14.sept.1694. Videre fremla Peder Nærstad et skiftebrev efter sin sal. moder Maren Halvorsdatter, forfattet den 23. og 24.okt.1690, hvoruti finnes Rasmus

Jørgensens kvinne, Kari Kristoffersdatter, efter fornevnte hennes mormoder at være tilloddet uti Kittelsby en fjerding

.Den innstevte Ole Amundsen møtte selv uti rette og inngav sitt av Rasmus Jørgensen erholdne skjøte på all gården Kittelsby, skyldende 8 lispund tunge, dat.22.febr.1694.

Rasmus Jørgensen møtte også selv uti rette, og sa seg med lovlig prov og vitner at kunne gjøre bevislig at Peder Busund var sine pantepenge tilbøden i hans hus, førend han fornevnte skjøte til Ole Amundsen utstedte, og sa at han opptalte de tiuge riksdaler på bordet, og for de øvrige åtte riksdaler han fordret, var han begjærende at måtte få se den seddel som han ham derpå hadde gitt. Men Peder ville ikke annamme pengene eller la ham få se seddelen, og derom forskjøtt seg til to overværende prov, nemlig Hans Tysk Skomaker og Trond Sørensen.

Peder Nærstad formente at bør følge sitt pant efter sine innlagte breve, og begjærte at måtte få pantet taksert og gjort seg betalt deruti, og hva det kan vurderes høyere enn pantepengene og hans anviste omkstning, erbyder han seg å betale, og pretenderet uti omkostning for prosessen og alt til seksten riksdaler. Sa og at være nærmest odelsmann til godset at innløse.

Rasmus Jørgensen formente at Peder Nærstad bør slik hans foregivende lovlig at bevise, såsom Rasmus aktet med det gamle efter Engebret Nærstad forfattede skiftebrev at bevise at godset er pant og ikke odel, Belangende de 28 riksdaler som Peder Nærstad til Peder Busund har for pantet utlagt, erbød Rasmus seg ennu som til forn at ville erlegge når enten Peder Busund eller Peder Nærstad annamme dem, og formente at Peder Nærstad bør betale ham kost og tæring. Peder Nærstad fordret også et års resterende landskyld av gården Kittelsby, forfallen til jul 1694.

(s.182 a) Rasmus Jørgensen formente at der ikke med rette kan fordres noen landskyld av godset, siden pantepengene var tilbøden, og var begjærende saken oppsatt til neste ting. Hvilket Peder Nærstad ei ville samtykke i og bejærte dom i saken.

Da efter tiltale og gjensvar og efterdi av Rasmus Jørgensens egne ord forefinnes, at pantepengene, de 28 riksdaler, ei til fyldeste tilbøden, men allene de tyve riksdaler derfor opptalt som forinnbemelt, er herom således for rette dømt og avsagt, at dersom Rasmus Jørgensen ikke innen seks uker fornøyer og betaler Peder Nærstad sine utlagte pantepenge, nemlig 28 riksdaler med det års resterende landskyld av gården Kittelsby til jul 1694 forfallen, item 10 riksdaler for denne prosess's omkostning, da stande det Peder Nærstad fritt fore enten å beholde fornevnte pant inntil fornevnte betaling skjer, eller at la seg det tilvordere efter loven.

Og hva seg den odelsrett angår, som Peder Nærstad til gården Kittelsby pretenderer, er dette en særdeles sak.

RETTERGANG PÅ BREIEN 21.MAI 1695.

uti den fra seneste 7.mai forfløtte sak med de samme lagrettesmenn som da retten betjente, untagen Jens Kolbjørnrud, dog uti hans sted Tore Røsholmen, og Halvor Bråk uti Peder Hønens sted. Var hosværende bygdelensmannen Peder Rasmussen Rå.

Hvorda citanten Tord Breien inngav en arrestseddel på 12 tylter sagtømmer som Ole Hovind skal ha latt nedfelle i hans skog, item også derved på nye igjen arrestert den den forrige påstevnte spirelast, dat.18. og 22.april 1695, og videre refererte seg til åstedens begranskning.

Av vederpartene møtte nu ei flere enn Guel Heieren, Ole Opsal og Tarald Solberg. Hvilken Tarald Solberg sa seg aldeles ingen av den påstevnte hugst at ha begått, og de andre to sa seg aldeles intet å vite om noe dele imellem deres gårders og Breiens eiedeler.

Monsr. Jacob Lut ved sin tjener Christen Christensen lot inngi sitt skriftlige innlegg, dat.idag, hvoruti han navngir og beroper seg på 47 prov til at bevise at det påstevnte hugstes eiedeler er hans gårde tilhørig, og som en stor del av samme prov er uten lagtinget, begjærer han tid og respit i saken til å få dem instevnet.

Ble så av Tord Breien fremstilt efternevnte prov:

Kristen Torkelsen ved Heieren sa seg være ungefehr 70 år gammel, og provet at da han for lang tid siden tjente

(s.182 b) Paul Breien, som var sal. Torger Breiens formann, da sa samme Paul for ham, at Breiens eiger gikk fra Harpeflågen og til nørdrø Grytingsoset.

Lisøe (?) Olsdatter Ekornrud provet at hun er født og oppvoksen her på Breien, og nu ungefehr 53 år gammel, og alt det hun kan minnes, da holt både Paul Breien og hans eftermann Torger Breien for deres eiedeler til Breien ifra Harpeflågen og til nørdrø Grytingsoset.

Augustinus Hage (Haga) og Jon Nilsen tilholdende på Veholt, provet at de idag var på Tord Breiens vegne uti beskikkelse hos Anders Åsterud, som er sjuk og sengeliggende. Da var hans tilstand for dem, at han for lang tid siden tjente Paul Breien. Da var han med sin husbond at fiske nørdrø i Grytingen på Grytingstangen, likeså opp uti Løken, hvor han fisket med rever, hvilket han sa for dem at ville bekrefte med sin ed.

Nok beroppte Tord Breien seg på vitneprov, som han nu ei kunne få tilstede, nemlig Lars Jensen Bakåsen og Arne Gudbrandsen Skjærdalen.

Da eftersom Sr. Jacob Lut beroper seg på en stor del vidnesbyrd som er utenfor lagsognet, og samme sine påberoppte navngir, er saken opptagen til nestkommende 30.juli.

RETTERGANG I SKOLLERUD SKOG, VED SETEREN 23.MAI 1695.

Lagrettesmenn: Peder Skotland, Anders Bårnås, Kristoffer Gårdhammer, Gudbrand Halkinrud, Halvor Hjelmerud og Engebret Gårdhammer. Hosværende Ko.Maj.fullmektig monsr. Christian Tømmessen.

Kom da for oss uti rette Monsr. Jørgen Larsen, residerende på Hønen, som efter fremlagte varselseddel, dat.22.april 1695, i rette fordret Torkel Ødegården og avgangne Størk Sørsdals efterlatte enke, Åse Kristoffersdatter av Soknedalen, formedelst de skal ha innfallen uti hans gårds Skolleruds skog og eigedeler, og nedhugget ungefehr et hundrede tylter sagtømmer. Formener samme tømmer ham hjemfallen med videre efter loven.

Item om samme tømmerhugst til provs hitstevnet Gunder Berg og Karl Lille-Hval.

De innstevnte møtte selv personlig uti rette.

Og blev av Monsr. Jørgen Larsen fremlagt sitt skjøte av Anders og Truls Larssønner på 2 1/2 huder uti Skollerud og Lille-Hval med bygsel, dat.27.febr.1695. Videre refererte Jørgen Larsen seg til sin svogers, Monsr. Truls Larsens missive seddel, Karl Lille-Hval tilskreven, dat.3.mai 1694, hvoruti meldes at Jørgen Larsen skal ha samme omtvistende tømmer, og derom således med ham var forenet.

Torkel Ødegården eller Snodalen efter tilspørgelse berettet og tilstod at han for tre år siden uti to år des tilforn, (s.183 b) efter leilendingen Ole Skolleruds bevilgning, har hugget uti Skolleruds skog til ungefehr førgetiufge tylter sagtømmer, som er blitt beliggendes for elvens og dammenes uferdighets skyld, og ei videre kommen enn som uti Vælsvannet og endel uti Gåsekjennelven, som det ennu er beliggendes, og at sal. Størk Sørsdal har også der samme tider hugget likeså meget uti Skolleruds skog, som også tillike med hans , på fornevnte steder ennu er beliggende. Hvilket Størk Sørsdals enke også vedgikk at det var ungefehr førgetiufge tylter.

Ole Skollerud berettet og tilstod, at den tid han gav dem forlov til å hugge fornevnte tømmer uti Skolleruds skog, da skulle de hugge Oles skogmerke på tømmeret. Og når tømmeret kom til det sted som det skulle leveres, da skulle de levere det til landherren eller hvem som gården blev rådig, og det uti Oles overværelse. Og Ole skulle være deres mann for at de skulle få deres betaling for tømmeret. Og for ungefehr tre år siden, da talte han med sine landherrer, Anders og Truls Larsen derom, og sa dem at han hadde hugget Jørgen Larsens merke på tømmeret. Da svarte Anders Larsen ham, at dersom han ikke behøvde det selv, så måtte Jørgen Larsen beholde det. Videre sa Ole at den tid han hugg Jørgen Larsens merke på samme tømmer, da var det ingen andens merke derpå tilforn.

Torkel Modalen vedstod at ifjor vår kom Sr. Eggert Stochflets tjener, Jens Nilsen, til ham, og hadde en biøks med seg som han bad ham at han skulle slå på samme tømmer, og sa at dersom Torkel ikke ville, skulle han selv slå

samme biøks derpå. Gikk så Torkel og slo samme biøks på endel av fornevnte tømmer, og han så at Eggert Stochflets merke stod på noen stokker derav.

Sr. Eggert Stochflet ved sin tjener, Nils Jensen, lot inngi sitt skriftlige innlegg, dat.16.hujus. Nok fremla han på Torkel Snodalens og enken Sørsdals vegne en beskikkelse med påfulgte monsr. Truls Larsens svar, dat.15.mai 1695.

Monsr. Jørgen Larsen protesterte mot Truls Larsens svar, og sa at ved deres gjorde og sluttete kjøp og handling om Skollerud. ble aldeles intet reservered om dette omtvistige tømmer, videre enn hvis Ole Skollerud ved sin seddel til Truls hadde belovet, at Jørgen ikke skulle være ham hinderlig til des betaling, hvilket efter Ole Skolleruds beretning skulle være til femten og tyve tylter, enten av det tømmer som nu omtvistet, eller og at levere så meget til Ådalselven.

Videre berettet Ole Skollerud at den seddel som han gav Truls Larsen på de 35 tylter tømmer, har Truls igjen overdratt til monsr. Søren Hansen, og Søren Hansen har befalt at Ole skal levere samme tømmer i Ådalselven. Efter Eggert Stochflets innlegg, ble Torkel Ødegården tilspurt om han ved sin ed kunne eller ville benekte, at Ole Skollerud hjemlet dem denne hugst med vilkår at de skulle selge tømmeret til Skolleruds landherrer. Hvortil Torkel svarte at han det ei ved sin ed ville benekte eller kunne benekte. Nok benektet Torkel Ødegården, at han aldri hadde begjært av noen at gjøre dem fornevnte beskikkelse til Truls Larsen, ei heller begjært noen å legge den irecte.

(s.183 b) Monsr. Jørgen Larsen refererte seg til sine documenter og Norges Lov, med den formening at dette tømmer bør være ham hjemfallen. Og skulle saken bli oppsatt, formente han at dette omtvistige tømmer måtte bli in Sequestro inntil sakens utdrag. Er og overbødig at betale bøndene tømmeret efter billig het, så og om videre skulle finnes huggen enn som angiven.

Saken ble oppsatt og forfløtt til Norderhov tingstue til neste alminneige saketing.

RETTERGANG PÅ OPPEGÅRD I SOKNEDALEN 28.MAI 1695, i den fra 9.april oppsatte sak imellem monsr. Hans Halvorsen på den ene side og Fredrik Klemetsen Sønsteby og consortes på den annen side.

Var overværendes de samme seks lagrettesmenn som tilforn, item bygdelensmannen Helge Berg.

Fremstilte seg da igjen for retten citanten Hans Halvorsen med den formening og påstand at Fredrik Klemetsen bør efterleve hans utstedte kontrakt med det påstevnte tømmer som ved Frisvannet hugget, til ham at selge, og han at være samme tømmer nærmest for betaling frem for noen anden. Derpå begjærte han dom.

Fredrik Klemetsen Sønsteby møtte selv uti rette, og sa seg ingen kontrakt å ha gjort med Hans Halvorsen, og den med

Lars Simensen sier han å være død og maktesløs. Han mener seg fritt for å selge sitt tømmer til hvem han lyster. Og hva seg hans påberopte prov angår, kan de ikke tas til forhør, da Lars Simensen Dramdal som samme prov skal anrøre, ikke er er tilstevnet eller selv tilstede. Ellers var Fredrik dom begjærende.

Da det befindes 1. at Lars Simensen Dramdal har hatt Fredrik Klemetsens gård Sønsteby uti pant og forsikring, da den fornevnte kontrakt om tømmerkjøpet dem imellem ble sluttet, så Fredrik derved kunne være tvungen til sådan kontrakt til ham å utgive,

2. derefter befindes at Lars Simensen den 23.juni 1687 har samme pant transportert til Erik Andersen Veikåker, og ei ennu fra ham innfridd,

3. har Erik Veikåker også her for retten gitt sin innsigelse og påstand, at gården Sønstebys lutter og lunder bør følge hans pant inntil det fra ham lovlig innløses,

4. befinnes forskrevne kontrakt som den 25.nov.1681 datert, ei noen tid å ha vært lest eller publisert til tings,

5. tilmed synes det og at være stridig mot Kongl.Maj.aller nådigste utgivne reglement, dat.6.sept.1688, des 2.den artikkel, av hvilket ei anderledes kan sluttes, enn at Lars Simensen siden han transporterte pantet fra seg, ingen

(s.184 a.) rett og føye kan ha til å tilegne seg noen prioritet til tømmerkjøp fra Sønstebys tilliggende skog og eigedeler, langt mindre å transportere sådan prioritet til noe annen.

Hvorfor dette påstevnte og omtvistige tømmer bør ubehindret at følge Fredrik Sønsteby og hans interessenter eller hvem de det solgt og avhendt til.

RETTERGANG PÅ VALHOVED (VALHUGU), ØSTEN VED VESTRE BJONEVANN DEN 30.MAI 1695.

om delet mellem Ådalen, Land og Hadeland.

Lagrettesmenn: Knut Veien, Kristoffer Hallum, Jens Sørum, Johannes Ve, Jon Follum og Johannes Grønvold.

Var overværendes Ko.Maj,fogd Sr. Henrik Pettersens fullmektig Christian Tommessen og bygdelenismannen Peder Rasmussen Rå.

Møtte da for oss uti rette Knut Bjørnsen Skagnes, Iver Enger ved sin sønn Ole, Tord Blakstvet, Ole Blakstvet og Gudbrand Lunde, som for oss irette produseret en varselseddel, dat.20.hujus, hvor de med femte stevne har hitciteret Halvor Deelen, Peder Iversen, Peder Gudbrandsen, Ole Jonsen og Ulrik Deelen, Jørgen Pedersen Egge, Ragnild Rekken, Peder Nestegge, Nils Svinning, Ole Kjos, Mons og Jon Rettrom, Ole Tombt, Ole Sinderud og Alf Krogsrud, samtlige boende i Branbu anneks, Grans prestegjeld på Hadeland, dem tiltalende for en stor del sagtømmer de skal

ha hugget inn på citantenes egedeler til Ådalen, som nu er beliggende uti vestre Bjonevannet.

Item til prov stevnet Ole Åset, Halvor Hellen Lars Siversen Somdal, Gudbrand Nilsen og Gudbrand Ellingsen.

På de innciterede vederparter av Brannbu, som fullmektig på deres vegne, møtte Lars Madsen Hauger, tillikemed mestedelen vederpartene selv personlig, og inngav en av sorenskriver monsr. Michael von Schønberg forrettet dom her på stedet, om delet og skoghugsts tvistighet imellem Land og Ådalen, dat.21. og 22.juni 1686.

Citantene protesterte mot samme fornevnte dom, eftersom den allene er gåen og dømt mellom Land og Ådalen, og ikke vedkommer disse innstevnte av Brannbu. Var også begjærendes at de tre delesrøyser og stener på Valhugu måtte utvises og eftersees.

Derefter fremstillet seg Ole Myre, Elling Sifferud, Rasmus Struksnes av Lands prestegjeld på egne og deres medinteressenters vegne, gjorde deres innsigelse at de ikke har hjemlet de innciterede Brannbus folk, hvis av denne påstevnte hugst de har begått nordenfor det delet her på Valhugu.

Lars Madsen på de innciterede av Brannbus vegne, lot innføre, at den fornevnte sorenskriverdom gjør skjelne og dele mellom Ådalen og Lands prestegjeld fra denne stenvarde og nordvest uti Tandfjells høyeste berg, og mener at denne irettelagte dom ennu står ved makt.

Knut Skagnes sa seg med sine interessenter å ville appellere på fornevnte sorenskriverdom for lagmannen om de ikke anderledes kan bli forlikte.

Efter citantenes begjæring ble de tre her på Valhugu bestående delesrøyser og stene besett , og befinnes de to første, som foregives å skal være skjelne imellom Ådalen, Hadeland og Land at vise i nordvest og sydøst ifra hinanden. Og den nordvestre av samme røyser viser til den tredje, som står ende efter den strek norden til østen derifra, fra hvilken sten og i Tandfjelds berg skal være dele mellom Ådalen og Land i særdeleshet, som bemeldes uti forskrevne sorenskriverdom, at skulle gå uti norvest uti Tandfjells høyeste berg. Dog samme Tandfjeld befinnes å være en temmelig lang ås strekkende seg ungefehr uti nordøst og sydvest. Det fornevnte Tandfjells høyeste berg befinnes efter compassen at være ende nordvest til norden , vel så nordlig fra den sist benevnte delesten på Valhugu. Videre opplysning blev nu ei uti saken inngiven eller forklart.

Avsagt:

Da i hvorvel citantene av Ådalen formener og påstår at denne påstevnte hugst er gjort og begått på deres egedeler, som de formener seg med rette at tilhøre, efter de tvende delestener her på Valhugu, som står ende uti norden til østen og synden til vesten ifra hinanden, som de formener at skal være rette skjelne og dele imellem Ådalen og Land efter samme rem og strekning, der dog

sorenskriveren monsr. Mickel Schiønberg har forandret den strekning efter samme delesteners anvisning, og derifra henvist i nordvest og i Tandfjells høyeste berg, som dog ei befindes efter den

(s.185 a.) strek på compassen, men efter den strek nordvest til norden, velså nordlig derifra, men som det ei hører til min og lagrettets bemyndigelse enten å confirmere eller forandre samme sorenskrivers forretning, og nu ei for oss bevises denne påstevnte hugst over samme fornevnte dømte dele at være begått, så kunne nu ei tilkjennes citantene denne påstevnte hugst, all den stund så lenge fornevnte sorenskrivers dom og forretning, dat. 21. og 22.juni 1686 står ved makt.

(S.191 a.) ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE
4.juli 1695.

Lagrettesmenn: Erik Tandberg, Engebret Veisten, Peder Hønen, Gudbrand Ultvet, Nils Hverven, Knut Veien, Jon Follum og Helge Alme. Var overværende Ko.Maj.fogd Sr. Henrik Pettersens fullmektig monsr. Christian Tommesen, bygdelensmannen Peder Rasmussen samt tingalmuen flere.

Gaute Halvorsen lot tinglyse sitt skjøte av sal commissar Lars Larsens arvinger på en plass i Ådals anneks kalles Oppen, skylder 2 skinn, dat.19.febr.1695.

Klemet Hansen Uggen lot tinglese sitt skjøte av Kristen Torbjørnsen, Elling Torbjørnsen og Guro Torbjørnsdatter på den plass Uggen, et skinn, hvis de deruti arveligen er berettiget 2/3 skinn med all deres tilstand i Fjeldsmarken, dat.14.april 1694.

Veledle hr. Assessor Anders Simensen lot tinglyse en avregnings forening med hr. assessor Lars Christensen, dat.Haffnia 19.juli 1694.

Tord Christensen lot tinglyse sitt skjøte av Elisabet Sophia, sal. Anders Jacobsens, på en gård Klekken uti Haugs anneks, 15 lispund rugmel med bygsel, dat.9.mars 1695.

Knut Olsen Ryber lot tinlyse en forpaktningskontrakt av mag. Peder Holm til Søren Hansen Lemmich utstedt på to sager med en hestehage på Kvernunds ødegårds grunn, dat.13.mars 1695.

Nok lot han tinglyse et skjøte av Anders Larsen og Truls Larsen Smit til Ko.Maj. tolder Sr. Gerhard Treschov utstedt på en av sal. Truls Olsens sager ved Hønefossen, iten nørdrø Semmen samt Hallingby med bygsel 15 lispund,

Busterud med bygsel 2 skinn, i Stubdalen 1 skinn, i Gjermundbo 5 1/2 lispund, dat.28.mars 1695.

Nok lot han tinglyse en kontrakt av Gregers Mortensen Sand monsr. Nils Iversen utstedt på hans bordhandling i nest etterfølgende tre år.

Nok lot Knut Olsen tinglyse en bygselseddel av Jacob Lut til Ole Ellingsen Nes utstedt på halvdel av av den part uti Nes i Ådalen som hans fader, sal. Elling Nes forhen hatt i bruk, dat.20.mars 1695.

Nok lot han tinglyse en bygselseddel av Sr. Gerhard Treschov til Ole Ellingsen utgiven på 1/3 part uti fornevnte Nes i Ådalen, dat.24.nov.1694.

Anders Larsen Nes lot tinglyse sin bygselseddel av Sr. Jacob Lut på halvdel av den part uti Nes i Ådalen som hans formann sal. Erik Nes forhen har hatt i bruk, dat.3.april 1695.

Hr. Jonas Ramus lot tinglyse sitt skjøte av hr. capitain veledle Jens Leegaard på den gård Gullerud her i sognet, skylder et skippund tunge, dat. Haffnia 23.mars 1695.

Nils Gren i Krødsherad lot tinglyse sitt skjøte av Anders Ellingsen Rud på to settinger skyldgods i Narverud, dat.11.des.1694.

Hans Rasmussen lot tinglyse sin bygselseddel av hr. assistensråd Jørgen Phillipsen på en plass kalles Aurdal, skyldende en fjering, dat.29.juni 1695.

(s.191 b)

Monsr. Christian Muller på monsr. Petter Christian Schoubergs vegne inngav hans varselseddel, dat.30.jan.1695, hvorved Schouberg til nestleden ting har har hitstevnt veledle hr. assessor Anders Simensen formedelst han ikke imot sitt kravs erleggelse vil overlate de to sager i Hønefossen, som han hans fader i september 1692 har frataget. Ble også fremlagt en missive som Schouberg for sin fader assessor Lars Christensen tilskreven, dat.7.des.1694. Saken oppsatt til neste alminnelige saketing.

Jon Follum igjen irette fordret Jesper Gregersen for de tolv riksdaler han ham skyldig efte den irette inngivne bondebok. Den innstevnte Jesper Gregersen møtte irette med sin formening, at dersom Jon Follum hadde hatt noen rettmessig fordring, da hadde han burdet innstille seg (s.192 a.) dermed på skiftet efter hans sal. hustru, og formente seg ei pliktig ham noe at svare. Derimot repliserte vice sorenskriveren monsr. Christian Muller, at sådan Jesper Gregersens påskudd ei kan være ham tjenlig til befrielse imot hvis han rettelig skyldig, eftersom der allene ble forrettet skifte imellem arvingene, men ei imellem boet og kreditorer eller debitorer, som Jesper seg selv tilforhandlet og påtok . Og var nu citanten

dom begjærendes til sin fordrings erholdelse med omkostnings erstatning.

Jesper Gregersen inngav en fortegnelse under sin hånd, hvoruti han oppskriver at Jon Follum siden hans bondeboks dato den 13.juli 1688, skulle ha bekommet tid efer anden til 31 rdl 2 ort 16 skilling, hvoruti står innført de tolv rdl som Jon fått seddel på til Sr. Peder Sørensen. Jon mente å kunne føre bevislighet og prov på at Jesper er ham de tolv riksdaler skyldig. Saken oppsatt til neste ting.

Belangende den sistleden 23.mai fra Skollerud skog her til tinget forfløttede sak imellem monsr. Jørgen Larsen og Sr. Eggert Stochflet, samt Torkild Ødegården og Størk Sørsdals enke angående den av dem i Skollerud skog begangne tømmerhugst, så fremstilte seg nu for retten citanten Jørgen Larsen. Av vederpartene møtte Torkild Ødegården, og på Sr. Eggert Stochflets vegne møtte hans tjener Nils Jensen og inngav en Truls Smits beskikkelse med Otte von Cappelens og Elias Nilsens påfulgte svar angående Truls's og Jørgen Larsens forord om dette omtvistige tømmer, dat.11.juni 1695. Nok fremla Nils Jensen en varselseddel, dat.12.juni 1695, hvorved Truls Smit stevner monsr. Jørgen Larsen til Bragernes byting til nestkommende 18.juli, til å anhøre de to prov, Otte von Cappelen og Elias Nilsen til deres skriftlige tilstands vedtagelse. Saken forfløtt til nestkommende 6.august.

ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE 5.juli 1695.

De samme lagretesmenn som betjente retten igår. Hosværende bygdelenmannen Peder Rasmussen.

Monsr. Christian Tommessen lot opplese et pantebrev av Rasmus Andersen Veisten til ham utstedt på all hans tilhørende rett uti Åsene sag, og skal innfrelse hans pantebrev derpå tilforn til sal. Engebret Hesselberg utgiven, dat.31.des.1694.
(s.192 b.)

Sr. Jørgen Larsen lot tinglyse sitt skjøte av monsr. Anders og Truls Larssønner til ham utstedt på halvtredje huder med bygsel i Skollerud med underliggende Lille Hval, dat.27.febr.1695.

Sr. Jørgen Larsen efter inngiven varselseddel dat.22.febr.1695, irette fordret hr. rådmann Sr. Eggert Stochflets sagfogd, Nils Jensen, formedelst han ulovlig skal ha slått sin husbonds holøks på to tylter sagtømmer, som Jørgen Larsen har kjøpt av Jon Høggaug.

Item stevnet Levor Sessrud, Torkild Ødegården og Gudbrand Nilsen til å prove om samme tømmerhandling.

Item stevnet Jon Høgghaug at tilstå, at han ikke jo forhen har solgt samme tømmer til Jørgen Larsen og derfor annammet penger.

Den innstevnte Nils Jensen møtte selv personlig irette.

Item møtte også Jon Paulsen Høgghaug, og tilstod her for retten, at han først solgte til Jørgen Larsen disse omtvistige to tylter tømmer, og fikk to riksdaler i penge av ham derfor til å kjøpe seg frøkorn for, og hva videre på tømmeret kunne reste, skulle Jørgen ham svare, og bekjente Jon at han selv merket samme tømmer med Jørgen Larsens merke, og var tilforn ei merket av noen annen. Men den tid Nils Jensen merket det siden, da var Jon ei hjemme, og sa at det var imot hans vilje. Og han hadde ikke den tid oppebåret noe på samme tømmer av Helge Berg, untagen to daler som han fikk av ham på Eggert Stochflets hånd, hvorimot han leverte til Nils Jensen en tylt og fem stk. furutømmer og en halv tylt grantømmer. Videre tilstod han at han forleden høst ved vinter natts tide fikk av Eggert et qter salt for seks ort og 1/2 rdl (?) i penge, som han vil betale ham igjen med penge, om han ikke vil by ham til våren igjen, at han da kan fli ham tømmer derfor. Sa også at den skog som han har hugget tømmeret i, det er sameige og felles skog til Bjørke, Nedre Berg som Gunder påbor, Slette, Kjos, Land, samt Solhaug og Rustand.

Nils Jensen fremla sin husbonds Sr. Eggert Stochflets stevneseddel, dat.4.mai 1695, hvoruti han stevner Jørgen Larsen for hans tømmerkjøp og handling imot Christiania bys privilegier, dat 16.nov.1670.

Sr. Jørgen Laren fremla Hans Ko.Maj. allernådigste bevilgning og confirmasjon på hans tvende sager i Hønefoss og Heieren at må beholde, dat.24.nov.1688.

Saken er forfløtt til 6.august førstkommende.

(s.193 a.)

Klemet Hansen Uggen av Soknedalen i rette fordret sin kvinnes søskenbarn, nemlig Kristen og Elling Torbjørnssønner, formedelst de har solgt deres gods uti Rud i Soknedalen til en fremmed mann, nemlig Torbjørn Nubsen Rud, og ei tilbøden ham som dertil neste odelsbåren på sin hustru, Anne Paulsdatters vegne, såvel hun og selv sin arvelige anpart deruti berettiget.

De innstevnte Kristen og Elling Torbjørnssønner møtte i rette, og svarte at Torbjørn Nubsen hadde drillet dem til samme handling uti deres umyndige år.

Torbjørn Nubsen Rud fremkom og gjorde sin innsigelse, med formening at dersom Klemet Hansen akter å søke noen prosess på gården Rud, at han da lovlig burde stevne ham som gården er eigende og har i bruk og besittelse, så skal han ham vedbørlig svare og sin lovlige adkomst forklare. Hvorfor ei nu noe i samme sak kunne foretages.

Ole Olsen Kjos og Gunder Jonsen Berg på egne og sine medeieres vegne i rette fordret Evind Iversen og hans hustru Jøran Blikrud formedelst de på den engeplass Ørteshoved (Ørteshugu) har innsatt en fremmed karl, navnlig Halvor Ellingsen, som sitter dem til fortrenghet med tømmerhugst, beitehugst, febeite og annen ulovlig åvirke uti deres felles skogmark og eigedeler. Hvorom de fremstillet to stevnevitner, navnlig Håvord Bjørke og Jon Solhaug, som efter avlagt ed tilstod, at de på Gunder Bergs, Ole Kjos' og Ole Lands vegne, hadde til dette ting ved lovlig varsel hitstevnt Halvor Ellingsen for fornevnte åvirke uti deres skog og eigedeler. Allikevel møter Halvor Ellingsen ei tilstede.

Men Evind Iversen og hans hustru Jøran Blikrud møtte for retten, og vedstod at de hadde innsatt og bevilget Halvor Ellingsen det engeslåtte Ørteshugu, såvidt innengårds, men ei noe utengårds eller i skog og mark. Videre vedstod Evind Iversen at hans kvinne i hans fraværelse og uten hans minde eller samtykke, hadde bevilget Halvor Ellingsen å hugge i skogen en tylt og syv stokker tømmer. men Evind er ei hans hjemmelsmann til samme hugst, og ei heller med hans vilje at det gjøres noen skade eller innpass i deres eigedeler. Ole Olsen Kjos formente og påstod at han burde være nærmest til å bruke fornevnte engeslåtte Ørteshugu, når Evind Iversen og hans hustru ei behøver eller vil bruke det selv, og han dertil nærmest fremfor noen annen fremmed. Da innstevnte Halvor Ellingsen ei har møtt uti rette, så er hannem laugdag forelagt å møte til neste alminnelige saketing.

Ole Olsen Kjos og hans fader Ole Land samt Gunder Berg som med tvende stevnevitner, navnlig Håvord Bjørke og Jon Solhaug, beviser å ha stevnet Jøran Blikrud og hennes mann for deres anparter uti 8 riksdaler, som de ved to dommer tikjent uti kost og tæring, hvilke domme citantene nu uti retten anviste. Den første dat.13.des.1687, hvorved Jøran Blikrud er tildømt å gi citantene i omkostning 4 riksdaler. Nok den annen dat.17.og 18.juni 1690, hvorved Jøran Blikrud er tildømt å betale i omkostning 4 riksdaler.

Den innstevnte Jøran Blikrud og hennes mann møtte i rette, og sa å ha stilt Gunder Berg og Helge Berg tilfreds, men Gunder var det ikke gestendig, og havdes ingen bevis derfor.

Så er Jøran Blikrud og hennes mann Evind Iversen tilfunden å betale Gunder Berg og Ole Kjos deres anparter av den ved fornevnte dommer tildømte omkostning de 8 riksdaler, hvorav faller på en tredjepart for dem hver halvtredje riksdaler 16 skilling, og det innen femten dager, med samt tre riksort til dem hver uti omkostning.

Peder Rasmussen Rå på monsr. Petter Schoubergs vegne, efter inngivne varselseddel i rette fordret endel her av Norderhovs prestegjeld for gjeld, som de til hans fader, hr. assessor Lars Christensens forrige tømmerfogd Jens Christensen skyldig efter samme Jens Christensens regnskapsbok, som nu vistes her i retten. Anders Karlsrud sto innført for 19 rdl. Han vedgikk 2-1-13 2/5, som han ville betale. Kristoffer Røyseng skulle ha fått 7 rdl 2 ort. Sa seg intet å være skyldig. Trond Sørensen skyldig 2 rdl 12 skilling. Han sier seg å ha tilgode 16-2-10 4/5. Sal. Halvor Bjørke, som for ungefehr 9 år siden ved døden avgangen, står in anno 1676 til rest med 25-1-16. Ole Bjørke dertil svarte, at hans verfader Halvor Bjørke benektet for ham, det han aldri hadde noen handling med Jens Christensen. Sa seg aldeles intet skyldig, var ei heller noe å arve efter hans sal. verfader. De innciterede kunne ei tildømmes noe å betale, men allene Anders Karlsrud for de 2-1-13 2/5, som han vedgikk.

(s.194 a.) Jesper Gregersen fremstilte to stevnevitner, navnlig Peder Rasmussen Rå og Knut Veien, til å bevise at han hadde hitciteret Hans Bersvendsen Tosseviken, for han skal ha tilforhandlet seg en ko av Johannes Døl, som Jesper hadde i pant. Stevnevitnene avla sin ed på at han var lovlig stevnet, men som han ei er møtt, så er ham loughdag forelagt å møte til neste ting, 6.august. Nok fremla Jesper Gregersen en varselseddel, dat.7.juni 1695, hvor de to stevnevitner, Peder Rasmussen Rå og Knut Veien, tilstår å ha hitstevnt til dette ting, disse efterskrevne for gjeld til Jesper: Jon Heens kvinne, Harald Grønvold, Gudbrand Hallingbys kvinne, som nu selv møtte, Jørgen Larsen Semmen, Torkel Skollerud, Lars Sjursen Sommedal, Engebret Busterud, Knut Fjøsвик, Jon Rødningsand, og Engebret Haugerud. Såsom disse personer ei møter, så er dennem loughdag forelagt å møte her igjen til nestkommende den 6,august.

ALMINNELIG SAKETING PÅ GOMNES TINGSTUE 6.juli 1695.

Lagrettesmenn: Guel By, Ole Opsal, Peder Fjeld, Knut Pjåka, Hovor Moe, Jens Hansen Moe, Ole Vik og Peder Svarstad. Var hosværende Ko.Maj. fogds fullmektig monsr. Christian Tommessen, bygdelenmannen Tosten Svarstad samt tistedeværende tingalmue. Ble opplest noen kongelige forordninger, bl.a. om det gamle vekt og måls avskaffelse, dat.2.mars 1695.

Peder Sørum lot tinglyse en stadfestelse av hans sal. broder, Trond Olsens hustru, Marta Gundersdatter, på det pant som Peder hadde av Trond i Sørum, at forbli til odel, dat.24.febr.1694. Imot samme brev lot Anders Bjørnstad innføre at han er formynder for sin sal. broder Trond Olsens barn, og at han ikke har samtykt samme odels bekreftelse, med påstand at det ikke burde komme ham eller hans broders barn til noe hinder uti deres rett til samme gods.

Anders Knutsen Sørum lot tinglyse et brev hvorved han testamenterer sin kvinne efter hans død, at nyte av hans midler til 30 riksdaler, dat.30.nov.1694.

Engebret Rolfsen lot tinglyse sin bygselseddel av hr. assistensråd Jørgen Phillipsen på gården Leine, som sal. Knut Leine fradød, skylder tre fjeringer tunge, dat.14.mars 1695.

(s.194 b.)

Gunder Kristensen lot tinglyse sin bygselseddel av monsr. Anders Larsen Smit på 5 1/2 fjeringer i Rud, dat.22.okt.1694.

Johannes Svendsen lot tinglyse sin bygselseddel av Peder Rasmussen Rå på et halvt skippund med bygsel i Fjeld, dat.12.jan.1695,

Gunder Kristensen Rud foregav at av de halvsjette fjeringer på hans bygselseddel av Anders Larsen Smit, er han ei mere eigendes enn et skippund tunge med bygsel over alt. De øvrige halvannen fjeringer er sal. Jul Ruds arvinger selv eigende.

Jens Siversen Kudsk foregav å ha latt hitstevne Appelone Tordsdatter Røsholmen formedelst hun skulle ha beskylt ham for å ha stjålet en "boch" (bukk?) fra hr. Nils i Storøen, hvilket Appelone skulle ha sagt til Jens Kudsk's kvinne ifjor høst. Han hadde nu ei noen vitnesbyrd derom å føre i rette. Appelone Tordsdatter sa seg ei å ha tillagt Jens Kudsk noen sådan sak. Om hun skulle ha talt noe i så måte med hans kvinne, da er det skjedd med skjemt og ei i noen ond mening. Efter sådan erklæring er Appelone Tordsdatter efter lovens 66.boks 31,capt.1.art. for denne tiltale sakesløs hjemfunden.

Monsr. Torkel Olsen av Skjærdalen i rette fordret sin verfader, Sr. Jacob Lut, for en summa penge, han ham pliktig på sin hustrus vegne, dat. 21.juni 1695. Beviste derhos med to stevnevitner, Julius Christensen og Tosten Andersen, at de har lovlig stevnet Jacob Lut. Ble så av monsr. Torkel Olsen fremlagt Sr. Jacob Lutt's til ham utstedte forplikt på et hundre riksdaler courant, den halve del å betale til efterfølgende Christiania market, og

den annen halve del innen påfølgende Michaeli,
dat.6.nov.1686.

Sr. Jacob Lut møtte ei, men hans barns prosector, monsr.
Peder Christensen, ved en missive til meg anmelder, at han
er i foretninger på Bragernes, og derfor begjærer at saken
måtte forfløttes til annen tid. hvorfor saken er oppsatt
til den annen august.

(s.195 a.) Ermelte Torkel Olsen efter en i rette produsert
varselseddel, dat.21.juni 1695, har hitstevnt og irette
fordret endel for gjeld, nemlig;

Siver Håvind (Håvi) etter avregning, 16 rdl 5 skilling.

Hans kvinne Kirsti Henriksdatter møtte og gjelden vedstod.

Ole Opsal; 23-2-14. Vedgikk at gjelden var riktig.

Knut Pjåka; 9-3-8. Vedgikk gjelden.

Ole Hansen Håvind: 17-2-4. Hans sønn Bersvend Olsen møtte
og vedgikk gjelden.

Bersvend Hansen: 6-3-17. Vedgikk gjelden.

Ole Pjåkerud: 14-3-0. Vedgikk gjelden.

Paul Pjåkerud: 6-1-4. Hans broder Ole Pjåkerud møtte og
vedgikk gjelden.

Hans Håvind; 1-3-12. Hans bror Bersvend Hansen møtte og
gjelden vedgikk.

Tarald Solberg: 0-3-22. Vedgikk gjelden.

De forskrevne debitorer er tilfunden å betale til monsr.
Torkel Olsen innen 15 dager med 6 skilling av hver daler
uti omkostning.

RETTERGANG PÅ BREIEN I NORDERHOV 30.juli 1695.

Saken er oppsatt fra nestavvigte 21.mai, mellem Tord Breien
og hans landherre Sr. Jørgen Larsen på den ene side, og
endel bønder samt Sr. Jacob Lut på den annen side. Var til
rettens betjenelse disse lagrettesmenn: Engebret Veisten,
Peder Hønen, Siver Tandberg, Engebret Gile, Kristen Gomnes,
Jørgen Fjeld, Engebret Ullern og Tore Røsholmen. Så og
bygdelensmannen av Norderhov Peder Rasmussen Rå.

Citanten Tord Breien fordret igjen saken irette. Møtte også
hans landherre, Sr. Jørgen Larsen. Av vederpartene møtte
Siver Håvi, Bersvend Håvi, Ole Opsal, Tarald Solberg, Guel
Heieren, Knut Pjåka, Ole og Engebret Skamarken og Peder av
Dal, item Sr. Jacob Lut.

Og ble så av Tord Breien fremlagt en rigens stevning,
dat.4.mars 1658, som sal. Johan Snell stevnet sal. Nils
Onsaker for skoghugst uti Veholts eige. Nok en annen
stevning av samme dato, hvorved sal. Johan Snell stevnet
Peder Madsen Belgerud for ulovlig skoghugst i Breien og
Veholt skog.

Nok fremla Tord Breien en skogergangs forretning imellem
Heieren, Haga ødegård og Veholt, dat.27.april 1648.

Videre frenla Tord Breien et uttak av Ringerikes
protokoller

(s.195 b.) for anno 1685 og 1686 angående det dele som da ble dømt imellem Ask og Hjelle eiger.

Og ble så videre av Tord Breien fremstillet disse efterskrevne prov, som efter avlagt ed provet:

Lars Jensen, tilholdende på Veholt eiger, sier seg å ha vært her i bygden ungefehr tredve år, tjent på Breien først i sju år hos Torger Breien, og tjente siden et år hos Kristen Håvi, men hvor lenge det er siden, kan han ikke minnes. Imidlertid han tjente hos Torger Breien, hørte han ham si at Breiens eiger gikk i Harpeflågen og så til Grytingsoset. Og Torger leverte uti ett år til Jacob Lut i Åklangen og Skjærsjøen "otte tiuuf" tylter tømmer. Og i de sju år han tjente Torger Breien, vet han ikke at han hadde noe bruk i Grytingen. Visste ei heller at han hadde noen trang dertil, eftersom han i de tider hadde skog nok på andre steder.

Halvor Bråten sier seg å være ungefehr 60 år gammel. Han provet at for ungefehr 26 år siden, da hadde Kristen Håvi leid ham til å hugge tømmer for seg imellem Løken og Åklangelven, og han hugg to eller tre tylter, dog noe nærmere Åklangelven enn til Løken. Da kom Torger Breien til ham og forbød ham å hugge deruti hans skog, og dermed gikk Halvor derfra sin kos. Nok provet han at for rum tid siden tjente han hos Knut Håvi som gjeslegutt, og kunne den tid ro en fiskeflåte. Da brukte Håvibøndene deres fiskeri i Grytingen, og han hørte ikke noen annen holt seg dertil i de tider, item også i Østenskjenet, hvor de også hadde deres fiskeri. Soknedølingene kom dit og ville fiske, og da jaget Håvifolkene dem derifra. Men de brukte ikke med tømmerhugst der i de tider, men kun med fiskeri, setermark, febeite og gildrer. Provet også at der var en setervei synden for Harpeflågen, og dit sa Knut Håvi at han holt med sine eiger.

Anne Hågensdatter, boende i Skjærdalen, provet at for ungefehr tyve år siden, kan hun minnes at Kristen Håvi kalte sine eiger til den fornevnte setervei, som Halvor Bråten har provet om.

Hans Olsen Krokvik provet at han var ungefehr 60 år gammel, og han bodde på Solberg. For ungefehr 24 år siden da han der bodde, da hugg han tømmer ved Åklangbekken og drev det til Jacob Lut. Da kom Torger Breien til ham og Amund Kinned(?) (Kinna?), som også hugg der, og forbød dem å hugge der i hans skog. Derefter gikk de ned til Breien og forlikte seg med Torger Breien om samme hugst.

(s.196 a) Og de fikk forlov av ham at nyte tømmeret, og de drev det ut til Jacob Lut, og de gav Torger noe i skogleie derfor. Nok provet han at det var ungefehr 34 år siden han kom at bo på Solberg, og bodde der i ni år. Og imidlertid drev han tømmer for Jacob Lut uti Grytingen og Væleren. Item hadde han også engang ungefehr ti tylter tømmer for ham i Ullernkjennet. Provet videre at han minnes at den dam Jacob Lut har i Løken, har han hatt der i

ungefehr tredve år. Men hvem skogene og eignedelene har tilhørt, som de har hugget uti, det vet han ikke.

Sr. Jacob Lut i rette produserte en varselseddel av dato 27.juni 1695. hvorved han hitstevnet en stor andel prov, som efter avlagt ed provet som følger:

Hans Kristensen sagmester, boende på Feigreneige (Fegrieige), provet at han tjente hos Torger Breien i tolv år, og var et lite barn den gang han kom til ham, og det kan være ungefehr seksten år siden han kom fra ham, og mens han var hos ham, da hugg og drev han tømmer år for år ved Åklang og Skjærsjøelven, hugg også noe vestenfor Skjærsjøelven, men i de tider hadde han ikke en stokk i Løken.

Paul Gudbrandsen Pjåkerud provet at han for ungefehr tyve år siden tjente Torger Breien, og var hos ham uti seksten år. Imidlertid hadde Torger Breien sin hugst og bruk ved Harpeflågen og Skjærsjøen, både vestre og søndre side, item også i Engelen og Aklangen og på begge sider Åklangselsen nedenfor dammen. Men han minnes ikke at han hadde noe bruk i Løken.

Peder Bråten sier seg ungefehr sytti år. Han provet at for ungefehr tredve år siden, da hugg han tømmer for sal. Torger Breien ved Harpeflågen, Aklangen og Skjærsjøen, som Torger holt til sine eiger til Breien. Men i Løken visste han ikke at han brukte en flis, alt mens han var hos ham, som var uti sju års tid. Nok efter Jacob Luts tilspørgelse tilstod han, at Jacob

(s.196 b.) Lut uti tredve år har hatt sitt bruk til Løken, Grytingen og Ullernkjennet og Aklangen, og ingen gjorde ham forhindring deruti. Visste heller ikke at Torger Breien brukte noe i Løken, men han var hos ham.

Kristoffer Kauserud sier seg ungefehr 70 år gammel, og har bodd på Håvind uti 24 år, og kan være 12 år siden han kom derfra, og han hørte av sine formenn, nemlig Knut og Kristen Håvi, at Håvis og Breiens eiger skulle gå tilsammen i Harpeflågen. Han har hørt si, at en sten som står litt norden for allmannveien i Klavåsen, at der skulle være dele ifra samme sten og til Harpeflågen. Men sier at samme sten er nu nedslagen, dog ligger digt ved stedet som den sto, et stort stykke av den i jorden. Mens han bodde på Håvi hadde de deres bruk og hugst synden for Harpeflågen, og kom ikke nordenfor seterveien. Han vet ikke at noen annen enn Jacob Lut har hatt bruk uti Løken, Grytingen, Ullernkjennet og Øekjennet med sine folk, og det over noen og tredve år, og ikke vet han at noen har gjort ham noen forhindring deruti. Peder Halvorsen tilholdende i Pjåkerud sier seg ungefehr 60 år gammel. Han provet at han for ungefehr tyve år siden bodde på Håvi, og bodde der i fem år. Han visste ei videre om skjelne og delet mellem Håvi og Breien enn hans formann, Kristen Håvi sa for ham, at Håvis og Breiens eiger skulle gå i Harpeflågen. Om den fornevnte sten i Klavåsen, provet han som Kristoffer Kauserud.

(s.197 a.) Peder Haug sier seg over 70 år gammel, Tolle Haug ungefehr 70 år, Tolle Grefsrud ungefehr 60 år, Nils Lia ungefehr 80 år, Lars Ertelien sier seg over 70 år gammel, hvilke alle efter Jacob Luts tilspørgelse prøvet at dem uti noen og tredve år ei vitterlig, at noen annen enn Jacob Lut og hans folk har hatt eller fulgt noe bruk i Løken, Løkåsen, Ullernkjennet, Grytingen og alle de vann dernest vestenfor, og ikke visst at noen derpå har gjort noen hindring.

De øvrige prov er forelagt å møte igjen imorgen.

Den 31.juli møtte vi samtlige igjen ved den sten oppe i Klaveåsen, som Kristoffer Kauserud og Peder Halvorsen prøvet om, både partene Sr. Jacob Lut og Sr. Jørgen Larsen, item Ole Veholt og lagretten. Stenen lå avbrutt, og ble nu igjen av oss oppreist i samme fotspor som den har stått tilforn. Og befantes da med den sletteste og flateste siders kanter at vise ende uti vest nordvest.

Resten av Sr. Jacob Luts prov som igår ble forhørt, avla nå sin ed: Kristoffer Kauserud, Peder Halvorsen, Peder Jensen Bråten, Paul Gudbrandsen Pjåkerud og Halvor Bråten.

Sr. Jacob Lut protesterte mot det delesbrev som Tord Breien fremla igår, som er forrettet uten noen lovlig foregående varsel

(s.197 b.) til Håvi og Heieren, som ellers ved de tider tilhørte Hans Ko. Maj., ei heller noen av alle disse gårders eiere er stevnet dertil.

Sr. Jørgen Larsen svarte at den fornevnte delesforretning står usvekket, og at det heller ikke var fornøden å stevne landherrene for den hugst som leilendingene har begått over det rette delet. Hva seg belanger den hevd som Sr. Jacob Lut sier seg å ha til sitt bruk i de fornevnte vann, så forklarte Sr. Jørgen Larsen derimot at Sr. Lut i de tider var eiende og rådig 8 lispund i Breien med bygsel, som tilforn vært Ko.Maj. tilhørig, og med samme 8 lispund, som han siden igjen fra seg avhendt, har Jacob Lut i de tider tilegnet seg og bemektiget seg det bruk uti samme vann og med hugst derved og omkring, som leilendingene på Breien ei da satte seg noe imot, eftersom han da var rådig så meget i gården. Og leilendingene hadde i den tid skog nok nærmere, som de kunne drive til fjorden, og var ei nødig å fare så langt derefter. Så og uti anseelse at Breiens besittere har bare vært fattige leilendnger, som ei har kunnet eller tordet sette seg derimot. Den av Lut påberopende hevd kan ei aktes eller ansees som lovlig, eller tjene Jacob Lut til noen bestyrkelse i hans påstand, langt mindre at kan hindre deres lovlige skjelne og dele at følges efter fornevnte prov og den irettelagte sorenskriver sal. Ennert Jensens og 12 manns gjorde delesforretning den 27.april 1648. Formente også at det omprovede dele fra Harpeflågen til den sten i Åklangsåsen og siden til nordre Grytingsoset, des strekning skal komme overens med det delet som tilforn er gjort og

dømt på den østre og nördre side mellem Hjelle og Asks egedeler.

Den 1.august utinnen samme sak var vi samtlige igjen forsamlet på Breien, og på Sr. Jacob Luts vegne møtte hans fullmektig Christen Christensen.

Bygdelensmannen Peder Rasmussen på Ko.Maj. fogds vegne, formente at de innstevnte bønder burde lide og bøte for den omtvistige last arrest' overtredelse og med lastens bortførelse, hvorimot bøndene, nemlig Guel Heieren og Ole Opsal svarte på egne og interesserede bønders vegne, at de ikke har bortført noen last imot arrest. Men om Jacob Lut det har gjort, formener de dem ei vedkommer noe å svare. Ole Veholt begjærte at måtte innføres at han seg beklager at Jacob Luts landbonde, Guel Heieren, til sin påboende plass har innhegnet Veholts underliggende setervold, samt et kvernstø derhos er beliggende, som hans formenn har hatt under Veholt. Men som derom ikke nu noe var stevnet, så var det dermed ei noe at vedgjøre.

Var så nu Sr. Jørgen Larsen såvelsom begge hans landbønder, Tord Breien og Ole Veholt, deres innstendige begjæring og endelige påstand, at der nu måtte skje og kjennes et lovlig og etterrettelig skjelne og dele mellem fornevnte tvende gårder Breiens og Veholts egedeler, ifra og ovenfor Harpeflågen efter deres førte prov og bevislighet, eftersom dem på den syndre side av Harpeflågen ingen tvistighet imellem haver. Derpå begjærte de dom.

Da efter tiltale og gjensvar er herutinden således forefunden,

(s.198 b.) at efterdi her fremlegges en forrig sorenskrivers, Sal. Ennert Jensens og 12 lagrettesmenns forretning, dat.27.april 1648, hvorved befinnes å være gjort skjelne og dele mellem Heieren og Hauge ødegård, samt Veholts eige, som de har eraktet og kjent for rette dele samme gårder imellem, og ei bevises samme forretning i noen måter å være svekket eller underkjent, så kunne vi den ei heller contradiere eller forandre såvidt deruti forefunden. Men eftersom fornevnte trende gårder, Heieren, Hauge og Veholts eiger er beliggende mellem Breien og Håvind, så kunne ei ansees for lovlig at Sr. Jacob Luts førte prov derimot kunne gjøre noen hinder på det søkte dele mellem Breien og Veholt, eftersom de som prover om skjelnet i Harpeflågen, nemlig Kristoffer Kauserud og Peder Halvorsen Pjåkerud ei har annen vitenskap derom enn de har hørt andre si for dem. Og de øvrige hans prov ei melder noe egentlig om delet, men mest allene at Sr. Jacob Lut har hatt sitt tømmerbruk uti de vanne Løken, Løkåsen, Ullernkjennet, Grytingen og alle de vanne dernest vestenfor på mere enn tredve års tid, og ikke visst at noen derpå har gjort noe hinder. Hvortil Sr. Jørgen Larsen protesterte derimot, og forklarte at Sr. Lut i de tider var eiende her uti Breien åtte lispund som Ko.Maj. tilforn vært tilhørig, hvormed han i de tider bemektiget seg det bruk i de forskrevne

omprovede vanne, som leilendingene på Breien ei satte seg noe imot, ettersom han da var rådig så meget i gården, som han dog siden fra seg har avhendt, og de i de tider hatt nærmere skog til Breien som kunne drives til fjorden, og ei hadde fornøden å fare så langt derefter, med derom videre og utførligere samme Sr. Jørgen Larsens protestation og forklaring, som forut innført, at Sr. Luts påberopende hevd ei kan være av noen lovmessighet.

Altså kunne nu ikke vegres Tord Breien etter hans og hans landherre, Sr. Jørgen Larsens innstendige påstand, et riktig og etterrettelig skjelne og deles forfaring og kjennelse mellom Breiens og Veholts egedeler, såvidt ovenfor Harpeflågen, efter som deres prov og vitnesbyrd, som Paul og Gudbrand Simensen, item Gjør OLsdatter provet deres egen vitenskap om fornevnte skjelne og dele mellom Veholt og Breien at skulle strekke seg i Harpeflågen, og derifra opp i Åklangåsen og derifra nørderst i Grytingoset. Så har vi efter samme førte prov og bevisligheter uti Tord Breiens og Ole Veholts samt begge deres landherres, Sr. Jørgen Larsens hosværelse, og deres samtykke og begjæring, item Jacob Luts hosværelse, vært utgåen på åsteden, og efter des muligste erfaring dømt for rette skjelne og dele at skal holdes og

(s.199 a) følges imellem Breiens og Veholts egedeler på den side i fra Harpeflågen til den sten som står på vesten og yderste side av Åklangåsen, som er en stor mest flataktig og på andre småstener nedliggende, som viser med det smaleste hjørne opp imot nørre Gryttingsoset. På hvilken vi la opp tre andre små stener.

Og så at følge derifra nordvest til vesten uti nørre Gryttingsoset, og så siden alt inntil andre gårders eiger mottager.

Hvilket seg belanger den av Tord Breien påstevnte skoghugst, kunne nu ei noe påkjennes, ei heller om noen omkostning, efterdi det ei er bevist hvor samme hugst skal være begått. Dog om noe derav kan befinnes innenfor dette påkjente delet, såsom på Breiens egedeler ennu å være beliggende, det bør citanten at være hjemfallen.

Så vites og ei heller efter sådan beskaffenhet at påbyrde de innciterede Sr. Jacob Luttens landbønder til noen brødfeldighet for arrestes overtredelse efter Peder Rasmussens påstand, efterdi ei bevises at de har noe bortført imot arresten. Item foregiver de at de ei noe av den påstevnte hugst har begått, uten deres husbond, Sr. Jacob Luttens befaling, og formente seg deruti også ganske uskyldig.

RETTERGANG PÅ GOMNES TINGSTUE 2.AUGUST 1695.

Lagrette: Hovor Moe, Peder Svarstad, Bersvend Håvi, Jens Kolbjørnrud, Guel By, Ole Vik, Peder Fjeld og Jens Hansen Moe. Hosværende bygdelensmannen Tosten Johansen Svarstad.

Hvorda monsr. Torkel Olsen av Skjærdalen irette fordret den fra 6.juli oppsatte sak imot sin verfader, Sr. Jacob Lut. På Jacob Luts vegne møtte hans fullmektige tjener Christen Christensen og inngav hans skriftlige innlegg, dat.idag. Efter denne saks leilighet er således for rette dømt og avsagt, at eftersom Sr. Jacob Lut i den irettelagte kontrakt av dato 6.nov.1686 tilforplikter seg å betale 100 riksdaler courant til sin svoger (d.v.s.svigersonn) Torkel Olsen, des halvpart til nest påfølgnde Christiania marked, og resten innen Michaeli dernest efter, så er Sr. Jacob Lut hermed tilfunden å betale samme 100 riksdaler til monsr. Tokel Olsen med forfallen rente samt seks riksdaler i omkostning, innen 15 dager.

Bersvend Olsen Håvi og Jens Pålsen Kolbjørnrud anviste deres sedler fra lagmannen, dat.10. og 12.juli|695, at de for ham har avlagt deres lagrettesed.

Ermelte Torkel Olsen hadde hitstevnt og irette fordret Anders Jacobsen Ullern for ti riksdaler, som er for bygsel av et skippund i Ullern, som han forleden våres to år siden har bygslet av ham, og derpå begjærte dom. På Anders Ullerns vegne møtte hans kvinne, Anne Larsdatter, og gjelden ei benektet, men sa at å ha satt Torkel i pant for des halve part et b.pd tinn og to høyender. Resten sa hun seg i minnelighet å ville betale. Men Torkel Olsen fordret dom.

Så er Anders Ullern tilfunden å betale til Torkel Olsen hvis på den fornevnte bygsel de 10 riksdaler kan restere, når det forskrevne pant efter vurdering avkortes, og det innen 15 dager med en daler i omkostning.

RETTERGANG PÅ TRØGSTAD TINGSTUE 5.AUGUST 1695,

uti de fra nestleden saketing oppsatte saker.

Lagrettesmenn: Erik Tandberg, Nils Hverven, Knut Veien, Engebret Veisten. Gudbrand Ultvet, Rasmus Veisten, Jon Follum og Helge Alme. Hosværende bygdelensmannen Peder Rasmussen Rå.

Hvor da monsr. Jørgen Larsen irette fordret den oppsatte sak, som fra Skollerud skog forfløtt, imot Sr. Eggert Stochflet samt Torkild Ødegården og Størk Sørsdals enke, som i egen person nu møtte i retten, og på Sr. Eggert Stochflets vegne hans tjener Nils Jensen.

Og ble av citanten monsr. Jørgen Larsen irette produsert en på stemplet papir utcopieret seddel, som Truls Smit, Karl Lille-Hval

tilskrevet den 3.mai 1694, mellende at Jørgen Larsen er avtalt med ham om de menders tømmer av Soknedalen.

Eggert Stochflets tjener Nils Jensen , inngav et provsbrev av Bragernes byting den 1.august sist avvigt.

Torkel Snodalen og Størk Sørsdals enke, Åse

Kristoffersdatter, nu her for retten efter Nils Jensens tilspørgelse, vedstod at de hadde opptaget forstrekning av Sr. Eggert Stochflet på det omtvistige uti Skollerud skog hugne tømmer, mere enn som tømmeret kunne være verdt. Sa også at det var slagen Eggert Stochflets skogmerke på en del av tømmeret førenn Jørgen Larsens merke kom derpå.

Ole Aslesen Skollerud inngav en varselseddel dat.24.juli. hvorved han lot hitcitere Torkel Ødegården og Størk

Sørsdals enke til å bevisliggjøre om de kan ha noen annen hjemmel til den fornevnte tømmerhugst enn som i samme

varselseddel bemeldes. Men som dette er en særdeles sak dennem imellem, så forblir ham sin rett ved behørlig

søkning ubehindret. Ellers efter Jørgen Larsens

tilspørgelse benektet Ole Skollerud at han hadde fått noe i skogleie for det siste nu omtvistige tømmer, men sier at

han skulle ha halvparten med Størk Sørsdal av tømmeret når det var fremdreven av ham til Vælsvannsdammen, og

anderledes var de ei forlikt om skogleie derfor. Og til å frelse samme tømmerhugst fra hans husbonde Truls Larsens

påtale, har han måttet forplikte seg til å betale til ham 35 tylter tømmer, og derpå gitt ham sin seddel, og formener

derfor at bør i ringeste nyte den halve

(s.200 a.) part av disse omtvistige 80 tylter tømmer efter deres forening for skogleien. Hvilke 40 tylter tømmer han igjen har avstått til Jørgen Larsen for betaling, og erbød seg til det med sin ed at testere, at han aldri bekommet noen annen skogleie eller betaling derfor, enn at han skulle ha halvparten av tømmeret når det kom frem som forbemeldt, eller det skulle stå ham fritt for enten han skulle gi Størk, eller Størk skulle gi ham penger for des halve part. Og sa at han var således forlikt med Størk Sørsdal, som siden tok Torkel Snodalen med seg uti samme tømmerhugst.

Torkel Snodal sa seg således å være kommen til denne hugst, at efterat Størk Sørsdal var forlikt med Ole Skollerud at han skulle få skog hos ham til tømmerhugst, da tok han Torkel at bruke med seg med Oles samtykke. Han visste ikke hvorledes Størk og Ole var forlikte om skogleien, videre enn det aller første at Størk forlikte seg med Ole om hugst i Skollerud skog, som nu er ved forleden pinse eller St.Hans-tid fem år siden, da ble de således forlikt at Størk skulle gi Ole tyve riksdaler for å hugge uti et skogstykke, og som Torkel straks begynte å hugge i. Og Ole felte også endel trær, og de hugg samme tid ungefehr tredsins tyve tylter, hvorav Sr. Eggert Stochflet fikk endel og Jørgen Larsen fikk også endel derav. Sier og at ennu endel derav er beliggende i elven blant det siste, og skal være overalt ennu i elven beliggende, som ennu uleveret, til ungefehr 80 tylter tømmer som er kommen av Skollerud skog, foruten hvis som av den første hugst er blitt levert, og ei kan minnes hvor meget det var. Ole Skollerud derimot sa, at den første hugst, de 60 tylter, er for lenge siden utkommen og levert, og for samme hugst betalte Størk Sørsdal ham de tyve riksdaler. Alikevel han for samme 20 riksdaler ei var forlovet mere enn 50 tylter, og dog hugget til 60 tylter. Men for den siste hugst som nu omtvistet og er beliggende uti elven, har han aldeles intet bekommet, men at skulle være til helnings som han forhen har forklart. Saken oppsatt til imorgen.

Den 7, august utinden samme sak ble retten atter betjent på Trøgstad tingstue. Begge parter ervartet dom i saken. I saken ble således dømt og avsagt, at alikevel Sr. Jørgen Larsen av monsr. Anders og Truls Larssønner erholdne skjøte på Skollerud, dat.27.febr.1695, hjemler og tilstår ham gården med skogskade, tømmerhugst og annen ulovlig åvirkning som forhen kan være passert, item Truls Schmits seddel til Karl Lille-Hval, dat.3.mai 1694, at Jørgen Larsen skal ha de menders av Soknedalens tømmer, så bevises derimot med det av rådmann Sr. Eggert Stochflets fremlagte provsbrev av Bragernes byting utgiven, dat.1.august sist avvigt, at Sr. Elias Nilsen og (s.200 b.) Sr. Otto von Cappelen har prøvet hvorledes monsr. Truls Larsen ved skjøtets extradition har reservert

seg denne omtvistige hugst, at Sr. Jørgen Larsen ingen pretention bør ha på den tømmerhugst som Ole Skollerud og de menn av Soknedalen har fornøyet ham for.....
Altså vites ikke med rette at kan velermelte Sr. Eggert Stochflet samme tømmer frakjennes, at han det efter hans kjøp og handling med bøndene bør nyte og følge, altså meget som med hans merke bevisligen er merket førend denne prosess' anfang. Skulle ellers befinnes noe videre eller mere enn de av sal. Størk Sørdsdals enke og Torkel Snodalen forhen angivne og av Ole Skollerud forlovede 80 tylter, da det Sr. Jørgen Larsen at være hjemfallen. Prosessens omkostning betaler Jørgen Larsen til Sr. Eggert Stochflet med åtte riksdaler.

Belangende den annen oppsatte sak imidlertid Sr. Jørgen Larsen og Sr. Eggert Stochflet om det tømmerkjøp av Jon Høghaug, ble saken tatt opp til doms.
Som Sr. Jørgen Larsen har stevnet Hr. rådmann Sr. Eggert Stochflets tømmerfogd, Nils Jensen formedelst han med sin husbonds holøks skal ha merket endel sagtømmer som Jørgen Larsen forhen av Jon Høghaug skal ha kjøpt og med hans merke merket, og i Soknedalselven utført, hvilket Jon Høghaug også her for retten har tilstått, at han først solgte Jørgen Larsen samme tømmer, og ble først merket med hans merke, som var to tylter, og derfor av Jørgen Larsen bekommet penge, to riksdaler, og Jon slo selv Jørgen Larsens merke på førend det av noen annen var merket.
Men som derimot bevises med Jon Høghaugs landherre, Helge Ellingsen Berg, hans seddel, dat.4.mai utstedt, at Helge som landherre til Høghaug og dets tilliggende skog, har hjemlet og tilstått Sr. Jørgen Stochflet dette omtvistige tømmer, hvoruti han melder at Jon Høghaug hadde bevilgning av ham samme tømmer å frembruke til Sr. Eggert Stochflet, og han taget penge av Sr. Stochflet og levert sin landbonde, og desforuten Jon Høghaug (s.201 a.) efter egen tilstand at ha av Sr. Stochflet oppebåret 1 qter salt for 6 ort og 1/2 daler i penger, foruten de 2 riksdaler i penger ham bekommet av Helge Berg på Sr. Stochflets vegne, da befinnes efter lovens 3.boks 15.capt. 34. og 37.art., item 13.capt. 3.art. at jorddrottens hjemmel i des fall er kraftigere enn leilendingens, efterdi leilendingen ikke tillates mer tømmer eller trelast at hugge, enn hans halve landskyld kan beløpe, som jorddrotten dog bør være nærmest fremfor noen annen, altså vites ikke herutinnen å kunne dømme, enn Sr. Eggert Stochflet efter jorddrottens Helge Bergs hjemmel, bør nyte og følge dette fornevnte påstevnte, av Jon Høghaug hugne og fremvirkede tømmer, Sr. Jørgen Larsen at ha regress til leilendingen Jon Høghaug, for hvis han av ham derpå oppebåret.

Jesper Gregersen igjen irette fordret Hans Bersvendsen Tossevik for den ko han kjøpte av Johannes Døl, som Jesper sier seg hadde i pant, hvorom Jesper fremla en monsr. Christian Mullers dom, dat.14. 9br.1692.

Hans Tossevik møtte i rette og sa seg å ha lovlig kjøpt samme ko av Johannes Døl, og mente at han den burde beholde.

Efterdi det med den fornevnte dom bevises at Jesper Gregersen har hatt den omtvistige ko i pant av Johannes Døl, men Johannes Døl uti samme dom ei vedgår mere til Jesper skyldig imot samme panteko, enn et pund tobakk og fire alen boi, så er Hans Bersvendsen tilfunden derfor å betale til Jesper Gregersen 2 rdl 1 ort 8 skilling, og 1 rdl for prosessens omkostning, hvorimot han beholder koen. Og har for denne sin dømte utgift sin regress igjen til Johannes Døl.

(s.201 b.)

Nok hadde han hitstevnt Gudbrand Hallingbys kvinne, Kari Andersdatter, for 7 rdl 1 ort 8 skilling. Hun møtte og sa seg ei vitterlig noe til Jesper å være skyldig. Men for ungefær 8 år siden å ha fått en hest av ham, som hun skulle gi 8 tylter tømmer for, og sier at han derfor fikk på en tid 8 tylter og atter en tylt. Jesper sa seg den første gang ikke å ha fått mere enn sju tylter og siden en tylt, og sa at de 8 tylter han skulle ha for hesten, skulle være 6 ort verd tylden.

Nok efter Kari Andersdatters inngivne innlegg, foregives at ha hatt hans fe i seter og stelt dermed i to år, derfor 2 dl.3 ort, som Jesper samtykt, nok 1/2 ort i hesteleie. Det øvrige av den fordrede gjeld sier hun seg intet at avvite eller formener seg pliktig til å svare, untagen en setting salt for 1/2 ort og 1 ort i penge. Og om hennes mann, som ifjor våres dratt fra henne, og gitt seg under dragonerne, har opptatt gjeld som er henne u-avvitterlig, formener hun han bør søke ham selv. Hvilket også for rett og billig eraktet, og da til gode hvis fornevnte hennes regning beløper seg høyere enn den fornevnte hest samt den setting salt og 1 ort i penge.

Nok hadde han innstevnt Erik Jørgensen Tandberg for gjeld. Møtte selv tilstede og inngav sin bondebok av Jesper Gregersen for anno 1678, hvorved han tilfører Erik Jørgensen 2 1/2 alen boy for 3 ort 18 sk. og 20 ?ker jern for 1 ort 16 sk., som vedgås. Nok in anno 1680 for kjørsel av seks tiøffbord som Erik for ham utført, og fordrer derfor 3 rdl, hvilket ei vedgås, ei heller for billig kan eragtes. Hvorfor Erik seg beklaget at han ikke hadde fått betaling for samme bordførsel som er 6 rdl. Jesper Gregersen ble tilfunden å betale til Erik 4 rdl 2 ort 14 skilling med 1/2 rdl i omkostning innen 15 dager.

Tord Kvernbergsund efter avregning nu her på tinget skyldig 2 rdl 3 ort 22 skilling, som Tord lovet å betale.

RETTERGANG PÅ OG VED ÅMOT DEN 20.august 1695.
som formenes skal være rette skjelne og dele mellem Flå
anneks i

Hallingdal og Soknedalens anneks på Ringerike.
Lagrettesmenn: Ole Pedersen Land, Vebjørn Aslaksen
Narverud, Gudbrand Levorsen Kittelsby, Helge Veggelsen
Gabkinn, Jon Ellefsen Stavn og Ole Tollefsen Hilde.
Hosværende Ko.Maj.fogds fullmektig monsr. Christian
Tommessen.

Kom da for oss uti rette Fredrik Klemetsen Sønsteby. item
på Peder Medbøens vegne, begge hans sønner, Ellef Vold og
Gudbrand Medbøen, nok Erik Veikåker som landherre til
Leknes, som på egne og samtlige interessenter av Flå
anneks, på deres vegne, i rette produseret en varselseddel,
dat. 20.juli nestavvigt, hvorved de har hitciteret Elling
Oppegård, Fredrik og Anders Lundesgård, Torbjørn Rud, Helge
Olsen Strømsodd og Gunder Berg, item Gudbrand Halkinrud,
Åse Halkinrud, Nils og Peder Røsby, Ole Siversen Hovland og
Asle Kroksrud, samtlige av Soknedals anneks, formedelst de
innfaller uti deres gårder i Flå anneks tilliggende skog
oven og nedenfor Åmot, og der uthuggen en stor andel
sagtømmer, som citantene påstår at være dem hjemfallen, med
landnåm skadegjeld og omkostnings erstattelse.

(s.202 a) Av de innstevnte møtte irette Helge Berg på sin
faders Elling Oppegårds vegne, Fredrik og Anders
Lundesgården, Torbjørn Rud, Helge Strømsodd, Gunder Berg,
Gudbrand Halkinrud på egne og Åse Halkinruds vegne, Nils og
Peder Røsby, Klemet Olsen Hovland på sin stefaders Ole
Hovlands vegne, item Asle Kroksrud.

Helge Berg og Torbjørn Rud foregav at de ikke hadde fått
copi av stevningen som de kunne ha til etterretning, for
det annet at alle lodseigere ikke var stevnet, som har den
største del å svare for. Og når de blir alle innstevnet,
skal hertil vederbørig vorde svart. Nevnte dog ikke hvilke
lodeigere det skal være. For det tredje, det åvirke og
tømmerhugst som nu er påstevnt, holder de seg ved inntil
det ved lov og dom vorder dem fravunden, og skog og mark
vorder adskilt.

Og ellers de øvrige av leilendingene som nu var tilstede,
svarte at de ikke hertil kunne svare førend deres
landherre Gregers Mortensen hertil også vorder stevnt.
Dertil svarte citantene at såsom de nu ikke har stevnet på
noen eiendom noen å fravinne, men allene på ulovlig åvirke
og tømmerhugst, som disse innciterede hadde begått uti
deres rette bevislige egedeler, så formener de ei noen
annen derfor hadde å stevne, enn de som åvirket og hugsten
har begått. Fremla de en under to menns hender og segl
videmererede copi av en commisarie dom, dat. Oppegården den
28.juni 1680, som og befinnes efter lagtingsskriverens

oppskrift å ha vært irette på åstedet mellem Medbøen og Sønsteby dn 3.juli 1693, hvoruti finnes innført en besiktelse som er skjedd og forrettet på disse marker den 21.september 1672, hvoruti mentioneres om skjelne og dele imellem Flå og Soknedals anneks, at skulle være i Åmot, Videre ble av Erik Veikåker fremlagt en Ko.Maj.s høyesterettsdom, dat.25.aug.1681, hvorve den fornevnte commissarie dom i alle måter kjennes ved makt, dog at Kongl.Maj.s skatter av tre huder efter matriculen betales årligen fra samme tid av de interesserende som har påløp på denne destrikt etc.

Videre ble ei av partene på enten sider inngiven eller forklart.

Dette påstevnte tømmer og tømmerhugst er eftersett av lagrettet og forfaret hvor det er hugget og ennu mestedels er beliggende. Da befantes hugsten å være skjedd en god halvmil, og det lengste vel tre fjerings vei norden og ovenfor Åmot, østen ved og straks utenfor Sandvannsfossen, uti et skogstykke nest hos det som for noen lang tid siden var overgått med skogvarme. Og av samme tømmer som til Sandvannselven utkjørt, befantes å være beliggende ved Øyevannsbekken, ungefehr halvannen fjerings vei ovenfor Åmot, hvorav opptalt i elven 141 tylter. Nok derforuten var beliggendes i en haug som ikke kunne telles, men efter nøyeste gjetning at kunne være vel 60 tylter.

Da efter tiltale, gjensvar og denne saks leilighet, er herom således for rette dømt og avsagt, at (s.202 b.) eftersom den uti foromrørte commissarie dom innførte besiktelse, som er gjort og forrettet efter hans høyexl. og høybårne hr.statholder Guldenløus ordre og befal den 21.september 1672, og det uti vedkommende bønder både av Soknedalen og Flå anneks, deres bivære, så utrykkeligen og utførligen formelder og forklarer, at Hallingdals eiger slepper og Sognedalens eiger igjen vedtager i Åmot, der som tvende elver kommer sammen, item at Sandvannet er beliggende uti Hallingdalens ålmerke, såvel og det da nylig med skogvarme overgangne skogstykke nedenfor

Sandvannsfossen, som denne hugst der nest hos befinnes å være begått, siden hvilken besiktelsesforretning nu snart 23 år passert, så formelder og tilholder enn videre den av fornevnte av Kongl.Maj. høyesterett confirmerede commissarialdom, dat.28.juni 1680, at hans Ko.Maj. skattebønder i Soknedalen og så mange i Hallingdalen som ligger og støter på den omtvistede destrikt med deres eiedeler, og tilforn med rette fulgt og brukt derav til opp under deres gårder, derefter som før at følge deres eighedeler og utrast med skoghugst og bruk, såvidt de av alders tid med rette nydt har, og såvidt loven steder. Hvorimot de innciterede og tilstedeværende vederparter av Soknedalen seg aldeles ingen rett eller rettighet beviser at kan ha til de eighedeler hvor denne omtvistige tømmerhugst begått, men allene protesterer at de ei fått copi av varselseddelen, så og at endel interesserede

leilendingers landherre, monsr. Gregers Mortensen ei hertil stevnet, hvilket deres påskudd ei med rette kan gis noe bifall, efterdi her ikke er stevnet på eller søkt på noen eiendom, men allene om åvirke og tømmerhugst, som over rette bevislige deler er begått. Og såsom det nu efter øyensynlig begranskning og erfaring befinnes at denne påstevnte tømmerhugst er begått ungefehr en halv mil og tre fjerings vei oven og nordenfor Åmot at være begått, så bør og samme foromrørte tømmer, så meget som befinnes å være hugget og beliggende norden og ovenfor fornevnte Åmot, at være til citantene av Flå forbrutt og hjemfallen, med samt tyve riksdaler for denne prosess's omkostning, som vederpartene av Soknedalen bør betale innen 15 dager.

(s.208 a.)

ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE 14.nov.1695.

Lagrettesmenn: Knut Veien, Jon Follum, Engebret Veisten, i Gudbrand Ultvets sted Paul Sundby, Erik Tandberg, Helge Alme, Peder Nilsen Hønen og Nils Hverven.

Var overværende Ko.Maj. fogd Sr. Henrik Pettersens fullmektig monsr. Christian Tommesen og menige almue.

(s.208 b.)

Den hederlige mann Hr. Jonas Ramus lot tinglyse Hr. assistensråd Jørgen Phillipsens til ham utstedte skjøte på den gård søndre Frok, skyldende to skippund tunge, med de underliggende husmannsplasser som Jacob Næssern (Nesjarn?) og Erik Knutsen påbor. Item Froksødegården og des husmannsplasser, nemlig Peder Mellingen, Engebret Gomserud og Halvor Hengsle bruker, skyldende 1 fjerding tunge, dat.23.sept.1695.

Ole Gudbrandsen Haugsrud lot tinglyse et skjøte av Sr. Johan von Cappelen og Sr. Søren Hansen Lemmich til ham utstedt på den gård Haugerud i Ådalen, en hud og tre skinn, med bygsel. dat.10.juli 1695.

Mons Olsen Haugsrud lot tinglyse Sr. Johan von Cappelen og Sr. Søren Hansen Lemmich, deres til ham utgivne skjøte på den gård Finsand i Ådalen, skyldende seks skinn med bygsel, dat.7.okt.1695.

Knut Olsen Ryber lot tinglyse en kontrakt og forpligt av Ole Gudbrandsen Haugsrud til Sr. Johan von Cappelen og Sr. Søren Hansen utstedt på 120 tylter tømmer med ellers videre, dat.10.juli 1695.

Ilikemåte lot han tinglyse Mons Olsen Haugsruds til von Cappelen og Søren Lemmich utstedt på førstekjøp av master og tømmer uti Finsand skog med videre, dat.7.okt.1695.

Sr. Nils Pettersen i Christiania lot tinglyse en oppskrift av hr. assessor Anders Simensen skrevet og underskrevet, på et forhen av vicesorenskriveren, monsr. Christian Muller den 14. 9br.1692 tinglyste pantebrev av Sr. Nils Pettersen til hr. assessor Simensen den 3.mars 1692 utstedt, på den gård Gudsgård for 299 rdl pantepenge, og finnes nu at være innløst og takknemlig betalt den 22.mai 1695.

Gudbrand Gudbrandsen Lunde lot tinglyse sin broder Ole Gudbrandsens avståelse til ham på hans odels og åsetesrett i Lunde med 1 1/4 skinn, er datert den 28.mars 1695.

(s.209 a.) Søren Andersen Jempt lot tinglyse Anders Jørgensens til ham utstedte skjøte på Andersens forrig iboende huse og våning ved Hønefoss, dat.16.febr.1695.

Anders Jørgensen Tandberg lot derimot tinglyse et pantebrev av Søren Jempt til ham utstedt på 150 rdl, som er kjøpenger for forskrevne avkjøpte huse inntil pengene vorder betalt, dat.16.febr.1695. Derpå finnes å være betalt 50 rdl den 29.sept.1695.

Peder Herbrandsen Støveren lot tinglyse Harald Andersen Støverens til ham utstedte skjøte på den rødningplass nordre Støveren, skyldende 1 rdl, dat.27.mars 1695.

Ole Guttormsen Leknes lot tinglyse Erik Andersen Veikåkers til ham utstedte makeskiftes avståelse på Ringerud i Ådalen, skyldende 5 skinn med bygsel, dat.29.okt.1695.

Erik Andersen Veikåker lot tinglyse Sr. Søren Hansen Lemmich til ham utstedte skjøte på den gård Ringerud i Ådalen, skyldende 5 skinn med bygsel, dat.24.okt.1695.

Nok lot Erik Veikåker tinglyse et makeskiftebrev, hvorved Ole Guttormsen Leknes imot den gård Ringerud har til Erik avstått all hans odels og åsetesrett og tilstand uti Leknes, dat.29.okt.1695.

Torger Ryg i Hols anneks i Hallingdalen lot tinglyse Knut Guttormsen Støverens til ham utstedte avståelseskort på en halv ødegård kalles Støveren i Soknedal for 120 rdl, dat.23.juni 1694.

Thue Andreisen Wulfsberg lot tinglyse et skjøte av Peder Andersen Lund til ham utstedt på 1/8 part uti Nedersagen i Hønefoss, dat.12.mai 1694.

Johannes Kristensen lot tinglyse sin bygselseddel av Hr. assistensråd Jørgen Phillipsen på den plass Kvernbergsund, skylder en fjering, dat.26.april 1695.

Paul Østensen lot tinglyse sin bygselseddel av Hr. assistensråd Jørgen Phillipsen på den plass Vesetrud i Åsbygden, skylder en fjering, dat.7.aug.1695.

(s.209 b.) Engebret Jonsen Skjør vold lot tinglyse sin bygselseddel av Jørgen Hågensen Fjeld på en fjering uti Skjør vold, som Jørgen sier seg den 1/2 fjering derav arvelig berettiget med bygsel over den hele fjering, dat.2.mars 1695.

Den hederlige mann Hr. Henrik Opdal ved Tosten Svarstad i rette fordret Harald Holmestuen for et hestebytte han ham bedraget med, og gitt en sprengt hest igjen for en god hest, og fått 2 1/2 rdl og en gang hesteko imellem. Og som Hr. Henrik fornam at hesten var sprengt, har han skikket ham den igjen.

Harald Holmestuen møtte nu ei selv tilstede, men Engebret Tonen lyste hans forfall således, at Harald Holmestuen sa for ham, at han var så sjuk at han ikke selv kunne møte idag. Hvorfor saken er forfløtt til den 12.des. førstkommende.

Mons. Morten Paulsen på sin husbond Sr. Giord Andersens vegne, fremfordret endel bønder for restands som de til sl. Paul Ibsen skyldig, nemlig Rasmus Veisten med ellers endel bønder og husmenn. Men den største del nu ei her til stede, og sies å være uti bordføring og forfall, hvorfor Morten Paulsen begjærte saken forfløttet til 12.desember.

Ole Aslesen Skollerud efter inngiven varselseddel, dat.30.okt.1695, irette fordret Jørgen Larsen Semmen for 12 rdl 3 ort 12 skilling han ham skyldig. Han begjærte dom. Jørgen Larsen møtte selv irette og vedgikk gjelden, og belovet den med forderligste at betale. Men Ole Skollerud var begjærendes dom som forbemeldt. Jørgen Larsen ble tifunden å betale gjelden samt 2 rdl i omkostning innen 15 dager.

ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE 15.nov.1695.

Samme lagrette som igår. Hosværende bygdelen mannen Peder Rasmussen Rå.

Hvor da fornevnte Peder Rasmussen på Monsr. Petter Skoubergs vegne irette fordret Peder Nilsen Hønen for 5 rdl 2 ort 12 skilling, han skal være skyldig til hans faders tømmerfogd sl. Jens Christensen.

Peder Nilsen svarte at han hadde utført 60 tylter tømmer for Jens Christensen. Han begjærte saken oppsatt til neste ting, så han kunne få fremført sine prov, hvilket Peder Rasmussen ham bevilget.

Sr. Jørgen Schnell efter inngiven varselseddel dat.14.okt.1695, irette fordret Sr. Jørgen Larsen Hønen til å produsere hans adkomst at han er berettiget til å besitte og eie hans og hans sl. broders arveretter efter deres sl. foreldre, til påkjennelse om så lovmessig at kan ved makt stande. Saken ble oppsatt til neste alminnelige saketing.

Belangende den fra nestleden 4.juli forfløtte sak imellem Jon Follum og Jesper Gregersen, så var nu Jon Follum dom begjærende. Men Jesper Gregersen møtte ikke irette, allikevel han igår var her på tinget.

Så er derom således forfunden og avsagt, at såsom Jon Follum beviser med Jespers seddel å ha hos ham tilgode 12 rdl, hvoruti cortes de varer som Jon vedgått å ha fått av ham, beløpende seg til 7 rdl 3 ort 16 skilling.

Resten som er 4 rdl 8 skilling er Jesper Gregersen tilfunden å betale til Jon Follum innen 15 dager med 1 rdl i omkostning.

(s.210 b.) Peder Pedersen Busund efter inngiven varselseddel, dat.24.okt.1695, irette fordret Siver Pedersen Tandberg for 16 rdl 1 ort 8 sk. han ham skyldig, item 2 1/2 ort for stemplet papir til obligasjonen. Item for 1/2 daler han ham til Jens Vinter forstrakt nok = 5 tønner og 1/2 qter korn han lånt, med videre des innhold. Så og innstevnet Anders Jørgensen og hans kvinne til provs om de 5 tønner og 1/2 qter korn etc.

Ble av Peder Busund inngiven Siver Tandbergs til ham utgivne bevis på 16 rdl 1 ort 8 sk., dat 10. 9br.1692. Siver Tandberg møtte nu selv i rette og betalte på forskrevne obligasjon 8 riksdaler som han leverte til Peder Busund. Siver Tandberg angav en del som Peder Busund av ham bekommet og at ha til gode mot Peders fordring. Omsider ble de forligt og forenede at Siver Tandberg skulle betale til Peder Busund alt hva han restet på obligasjonen innen 12.desember

Rasmus Jørgensen Frok i rette fordret Margrete, sal. hr. Ottens, for 5 1/2 riksdaler, hun ham skal være skyldig på endel tømmer. På Margrete Mules vegne var Julius Gile begjærende oppsettelse til neste saketing den 12.desember.

De to saker som monsr. Petter Schouberg hadde innstevnet imot hr. assessor Anders Simensen og mag. Peder Holm, angående de sager i Hønefoss, ble nu ei av enten parter i rette fordret.

ALMINNELIG SAKETING PÅ GOMNES TINGSTUE I HOLE
16.nov.1695.

Lagrettesmenn: Guel By, Rasmus Gomnes, Ole Finnsen Vik,
Knut Pjåka, Siver Gomnes, Bersvend Håvi, Jens Kolbjørnrud
og Peder Svarstad.
Hosværende Ko. Maj. fogds fullmektig, monsr. Christian
Tommessen.

Hans Olsen lot tinglyse sin bygselseddel av Hans
høyærverdighet bispen doct. Hans Rosing på tre fjeringer
malt i Svarstad, dat.12.aug.1695.

(s.211 a.) Velede Hr. secreterer Lorentz Roll irette
fordret Sr. Jacob Lut for en rest av 100 rdl. Inngav derhos
Jacob Luttess obligasjon til ham utstedt, lydende på 200
rdl, dat 3.febr.1692.

På Jacob Luttess vegne møtte hans tjener Christen
Christensen, og lyste sin husbondes forfall, at han med
svakhet beheftet, som nu på seks ukers tid holt ham ved
sengen. Har også tilfelle uti sine hender, så han nu ei noe
skriftlig til saken kunne svare. Var derfor begjærende
sakens oppsettelse på 5 a 6 ukers tid. Hvilken Jacob Luttess
svakhet en stor del av almuen sa seg noksom vitterlig,
således i sannhet å være. Saken ble forfløtt til
nestkommende 14.des.

Samuel Hansen Arctander efter inngiven varselseddel dat
19.okt.1695, i rette fordret Sr. Jacob Lut for 50 rdl., som
han efter obligasjon til Samuels moder, Ingeborg
Hansdatter, var skyldig.

På Jacob Luttess vegne møtte hans tjener Christen Christnsen
og sa, at hans husbond av svakhet ei kunne møte. Han
begjærte at saken måtte oppsettes, hvori monsr. Samuel
Hansen samtykte.

Torkel Olsen av Skjærdalen i rette fordret Nils Gudbrandsen
i Skjærdalen for 19 rdl 2 ort i efterstående grunnleie av
hans forrige beboende plass i Skjærdalen. Ble av Torkel
Olsen fremstilt to stevnevitner, nemlig Tosten Andersen
Moen og Ole Jonsen Kinned (Kinna), som vedsto at de idag 14
dager siden har lovlig stevnet Nils Gudbrandsen til dette
ting.

Den innstevnte Nils Gudbrandsen møtte ikke, så er ham
laugdag forelagt at møte til neste oppsettelsesting her i
Hole gjeld nestkommende 14.desember.

OPPSETTELSESTING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE 12.des.1695.

Lagrettesmenn: Knut Veien, Gudbrand Ultvedt, Erik Tandberg, Engebret Veisten, Jon Follum, Helge Alme, Nils Hverven og Peder Hønen.

Hosværende Ko.Maj.fogd Sr. Henrik Pettersens fullmektig, monsr. Christian Tommessen, bygdelensmannen Peder Rasmussen Rå med tingalmue flere.

Engebret Tonen (Toen) på monsr. Petter Schoubergs vegne i rette fordret Peder Nilsen Hønen for de 5 rdl 2 ort 12 sk., som han skyldig efter hans faders tømmerfogd, sal. Jens Christensens bok, og derpå fordret dom.

Peder Nilsen Hønen hadde nu ei noe til avbevisning å fremføre, men bad om delation etc. Han ble tilfunden å betale gjelden innen 15 dager med 1/2 rdl i omkostning.

Morten Paulsen på sin husbonde Sr. Gjerd Andersen av Christianias vegne, fordret dom over endel innstevnte sal. Paul Ibsens debitorer:

Ole Hågensen Bjørke, som bodde på Gudsgården, finnes skyldig efter ergangen dom på Gomnes tingstue 16. 9br.1691, 10 rdl 4 sk. Ole Hågensen hadde intet derimot å si. og ble tilfunden å betale innen 15 dager med 1 rdl i omkostning. Knut Nilsen Trøgstad skyldig en halv rdl. Han bad om dag til våren, men ble tilfunden å betale innen 15 dager med 12 sk. i omkostning.

Lars Trulsen Gjermundbo skyldig 1 rdl 1 ort 10 sk. Ble tilfunden å betale innen 15 dager med 1 ort 8 sk. i omkostning.

Søren Pedersen Hou (Haug?), som nu bodde på Lo, skyldig 10 rdl 2 ort 22 sk. Belovet å betale med tømmer til sommer nestkommende, og ville derfor sette ham i forsikring hvis han er eigende, hvorved Morten sa seg tilfreds uten moen dom.

(s.212 a.) Anders Svendsen Nordby finnes skyldig efter dom den 19. 9br.1691 1 rdl 3 ort 23 sk. På hans vegne svarte Paul Sundby at Anders ville betale det til sommerern med tømmer. Han ble tilfunden å betale innen 15 dager med 1/2 daler i omkostning.

Lars Eriksen Hesselberg finnes skyldig efter sal. Paul Ibsens bok 9 rdl 2 ort 6 sk. Han ville betale uten dom, hvormed Morten for denne sinde lot seg befredige.

Erik Tandberg skyldig 10 rdl 2 ort. Han vedgikk gjelden men sa han hadde aldeles intet å betale med, hvilket og almuens noksom vitterlig at være i sannhet. Han har nu sitt opphold hos sin broder Anders Jørgensen Tandberg, såvelsom også endel av hans barn. Er likevel tilfunden å betale innen 15 dager med 1 daler i omkostning.

Paul Burud står i restandsen for 9 rdl 3 ort 3 sk. Han forklarte derimot, at han derimot hadde hugget ni tylter tømmer, og hadde ryddet veier og broer til des kjørsel med stor bekostning, og kjørt det til veies. Men siden har Hågen Sandungen tiltaget seg å fremføre samme tømmer uten Paul Buruds vilje, dog med sal. Paul Ibsens forlov, så formente Paul Burud at han ikke desmindre burde godtgjøres for hans hugst, kjørsel og bekostning. Han ble nu således med Morten Paulsen forenet, at Paul Burud for samme ni tylter tømmeres hugst og bekostning godtgjøres 3 ort for tylden. De resterende 3 rdl 3 sk. belovet Paul Burud å svare og betale uten noen dom, hvormed Morten Paulsen lot seg for denne sind befriede uten noen dom. Dog hadde Paul Ibsens arvinger deres regress til Hågen Sandungen for denne avkortning, om han seg samme tømmer således bemektiget som forinnbemeldt.

Nok var Morten Paulsen begjærendes lagrettets og almuens tilstand og vitenskap om endel sal. Paul Ibsens debitorer, deres tilstand og leilighet, om noe derhos dem eller de avdødes arvinger kan være at bekomme, nemlig:

Sal. Jacob Li som finnes skyldig 6-2-2. Han er død uti stor armod, og aldeles intet efter ham til noen betaling.

Daniel Li skyldig 3 ort. Er bortrømt og ei vites hvor han er.

(s.212 b.) Frode Hverven 2 rdl 8 sk. Lever med kvinne og barn i stor armod og elendighet, er ei heller arbeidsfør til å fortjene sin opphold.

Paul Puren 5 rdl 2 ort. Er død i armod, så kvinnen og barna tigger deres føde.

Karl Fleskerud 4 daler 10 sk. Lever i armod og har aldeles intet å betale med, ei heller døgtig til arbeid.

Sal. Karl Olsen Klekken 23-1-15. Hans efterlatte enke, Ingri Gundersdatter, møtte til stede og med grædende tårer beklaget sin store armod, at hun aldeles intet eigendes, hverken kreatur eller annet.

Det samme almuens nok som vitterlig at være i sandhet.

Rasmus Jørgensen Frok i rette fordret den fra neste ting oppsatte sak imot Margrete Mule for 5 1/2 rdl. På Margrete Mules vegne møtte Julius Gilaug (Gile) og inngav en varselseddel, dat.27. 9br.1695, hvoruti hun benektet at

hun er Rasmus Jørgensen noe skyldig, og hva hun av ham bekommet, har hun ham betalt. Men derimot stevner hun ham for en dondyne og en hodepute god for 6 rdl, som hans kvinne uti hennes tjeneste forkommet. Nok for hennes festensøl 5 rdl. Item et mastelenke han lånt. Så og et sengeklede for henne nedslitt.

Rasmus Jørgensen var ei noen av samme poster gestendig, untagen det mastelenke han av henne lånt, og ennu hos ham i behold, og sa at hun derimot har et par vinduer fra ham, som skal være bedre enn mastelenket. Men som ingen bevislighet på enten sider fremført til denne fordring, som benektes og fragåes, så kunne nu ei heller noe herutinden kjennes til noen betaling.

OPPSETTELSESTING PÅ GOMNES TINGSTUE 14.desember 1695.

Lagrettesmenn: Gul By, Peder Løken, Ole Vik, Rasmus Gomnes, Rolf Rudsødegården, Kristen Rørvik, Siver Gomnes og Peder Svarstad. Hosværende Ko. Maj. fogds fullmektig Christian Tommessen, bygdelensmannen Tosten Svarstad med tingalmue flere.

Tosten Johansen Svarstad på Hr secreterer Rols vegne, (s.213 a.) fordret dom i den fra 16.nov. oppsatte sak imot Sr. Jacob Lut.

På Jacob Luttens vegne svarte Jens Sax at han nu er på Bragerne, og ikke kunne komme hjem til dette ting for storm og uvær på fjorden. Han begjærte saken oppsatt til over jul.

Heruti er dømt og tilfunden Sr. Jacob Lut de på forinnførte hans obligation resterende 100 riksdaler med des rente fra den 8.desember 1694, item 6 riksdaler for denne prosesses omkostning. at betale innen 15 dager.

Morten Paulsen på sin husbond Giurd Andersens vegne, fordret dom over endel sal. Paul Ibsens debitorer for hvis de skyldig og resterer:

Håvord By, nu på Hundstad, fordres for 7 rdl 11 sk. Møtte og vedgikk gjelden, men sa at han hadde bestilt med Bjørn Fyllingen, at han derimot for ham skulle levere 6 tylter og 3 stokker tømmer ved Fyllingsdammen, og sa at han hadde betalt Bjørn Fyllingen for samme tømmer. Men om Bjørn har levert samme tømmer, vet han ikke. Hvorfor Morten Paulsen gav ham delation til neste alminnelige saketing, at han innen des kan søke riktighet hos Bjørn Fyllingen, om han noe på hans vegne levert, og det da gjøre bevislig eller lide dom.

Peder Bjørke fordres for 2-2-2. Peder Bjørke møtte og inngav en avregningsseddel, som sal. Paul Ibsen gjort med Nils Bjørke på hans vegne den 15.mars 1694, og derefter

være skyldig 2 1/2 daler 2 sk., men Peder ville ikke vedstå samme seddel. Hvorfor Morten Paulsen hermed lot bero til neste saketing. Hvor han da erbyder å forklare med riktig spesifikasjon av sal. Paul Ibsens bok, hva han bekommet og levert.

Torkel Olsen av Skjærdalen fordret dom i den fra 16. 9br. oppsatte sak mot Nils Gudbrandsen i Skjærdalen. Nils Gudbrandsen møtte nu selv i rette, og sa at han har svart hans husbond Jacob Lut, som vært hans hjemmelsmann til den påstevnte plass han påbodde, hvorfor der også efter ekspresident veledle Hans Mustes søkning, gikk dom over Jacob Lut derfor. Og Nils ble frikjent, som efter protokollen seg skal befinne den 2.desember 1690 på fol. 95 etc.

Da efter denne saks leilighet og efterdi det befinnes av protokollen for anno 1690, uti den prosess imellem veledle Hr. president Hans Must samt Torkel Olsen på den ene side, og Sr. Jacob Lut såvelsom denne Nils Gudbrandsen på den annen side, at Torkel Olsen har den 19.sept.1685 til velermelte Hr. president solgt og overdratt den løkke og hustomt som Nils Gudbrandsen da påbodde, og derfor stevnet (s.213 b.) og søkt Nils Gudbrandsen for samme hus og løkkes ulovlige bruk og besittelse, men som Sr. Jacob Lut ved sin skriftlig inngivende har derfor gått ham uti hjemmels sted, og derfor tildømt å svare Hr. president såvidt av samme hans pretensjoner ved retten er billiget, og Nils Gudbrandsen derfor frikjent, altså kan nu ikke imot samme hjemmel og påfulgte dom tilkjennes Nils Gudbrandsen noe efter denne Torkel Olsens søkning og stevнемål at lide eller undgjelde, eftersom han har mått svare og erkjenne Jacob Lut som sin husbond og landherre derfor, inntil det ham ved lov og dom ble fravunden. Men dersom Torkel Olsen derpå videre akter å søke, da har han sin regress hos Jacob Lut heruti i alle lovlige måter ubehindret og forbeholden.

Anders Jørgensen Tandberg på lieutenant monsr. Anders Brons vegne, fordret dom over endel gjeld skyldig til ermelte monsr. Anders Bron, såsom:

Knut Børgesen Leine for en hest han av ham bekommet in oktober 1686, hvorfor han skulle utføre for ham tolv tiuffbord fra Hønefossen, og som ei ennu utført. Påstod at han med penge bør betale.

Knut Børgesen ei benektet han jo skyldte ham en bordføring for fornevnte hest, som han alltid vært overbødig at ville etterkomme, når han ville skaffe ham bord dertil. Men han ennu hittil ikke har fått noen bord for ham å føre, og er ennu dertil overbødig når han ham dem vil forskaffe.

Altså vites ikke anderledes herutinnen å kjenne, enn at Knut Børgesen jo bør pliktig være til våren eller sommeren at utføre fornevnte bordføring for monsr. Bron, når han ham den vil forskaffe. Og om Knut seg da deruti vegrer og

ei vil etterkomme efter deres forening, da bør Knut ham med
penger eller annen nøyaktighet at svare, forsåvidt samme
bordføring kan påløpe.

(s.214 a.) Det gamle Aar Vi hermed Ender.
Gud os fremdeles sin Naade sender.

REGISTER TIL TINGBOK 40 (1695) FOR RINGERIKE

FORNAVN	ETTERNAVN	STEDSNAVN	SIDE
=====	=====	=====	=====
		Ask	29, 31
		Aurdal plass	23
		Berg, Norderh	1,
		Bjerke vestre	9
		Bjonvannet,	21
		Busterud	22
		Buttingsrud	1, 2,
		Dramdal, Eiker	3
		Engelen	30
		Finnsand	2,
		Frisvann,	14, 19
		Frok søndre	41
		Froksødegård	41
		Gjermundbo	22
		Grytingen	17, 29, 30, 31
		Grytingoset	17, 29, 31
		Grytingstangen	17
		Grønvold	2
		Gudsgård	42
		Gullerud	23
		Gåsekjen elv	18
		Hallingby	22
		Harpeflågen	17, 29, 30
		Hauge ødegård	32
		Haugerud	2,
		Heieren	32
		Heieren sag	24
		Hjelle	29, 31
		Hovi (Hovin)	13
		Hungerholdt	9
		Hurum, Hole	8
		Hytten, Hadeland	1,
		Hønefoss sag	24
		Kjos	24
		Klavåsen	30, 31
		Koksrud	9
		Kroksundvold	9
		Kvernsund. ødegd	22
		Land	24
		Leine	27
		Leksnes	39
		Lille-Hval	24
		lilleHeieren	1, 2
		Lore	9
		Løken	17, 29, 30, 31
		Løken dam	29
		Løkåsen	31
		Medbøen	40
		Mjøndalen	1,
		Narverud	23

Nedersagen	42
Opsal	13
Ringerud	42
Rustand	24
Sandsvannåen	14
Sandvannelven	40
Sandvannet	40
Sandvannfoss	40
Semmen nørdr	22
Skjærdalsbruk	10
Skjærsjøelven	30
Skjærsjøen	29
Skolerudskog	35
Skollerud	24
Slette	24
Soknedalen	2, 41
Solberg	29
Solhaug	24
Steinsfjorden	9
Strande, Ådal	1,
Stubdalen	22
Sætrang	4
Sønsteby	40
Tandfjell	21, 22
Tranby,	1,
Ullerkjennet	29, 30, 31
Valhugu	21
Veisten	2
Vekkeren >de	9
Væleren	29
Vælsvannet	18
Vælsvannsdam	35
Øekjennet	30
Ørteshugu	25
Østenkjennet	29
Øyevannsbekk	40
Ådalselven	19
Åklang	30
Åklangbekken	29
Åklangen	29, 30
Åklangselven	29, 30
Åklangsåsen	31
Åmot	14, 41
Åsene sag	24

FORNAVN	ETTERNAVN	STEDSNAVN	SIDE
=====	=====	=====	=====
..... +	JesperGregersen	hustru	23
.....	Gudb.Hallingbys	kvinne	26
.....	Guelsen	Heieren	13
.....	Jon Heen's kone	Heen	26
Adam	Smed		15
Alf		Gundersby	15
Alf	Krogslrud i	Branbu, Gran	20
Alon	hortes ?		1,
Amund		Honerud	15
Amund		Kinned, Kinna	29

Amund	Eriksen	Kinndset ?	1,
Anders		By	10
Anders		Bårnås	14, 18
Anders		Karlsrud	26
Anders		Lundesgård	39
Anders		Åsterud	17
Anders	Bron	på østre Hurum.	9
Anders	Ellingsen	Oppegård	2
Anders	Ellingsen	Rud	23
Anders	Jacobsen	Ullern	34
Anders	Jørgensen		13, 42, 44
Anders	Jørgensen	Tandberg	42
Anders	Knutsen	Sørum	27
Anders	Larsen		1, 18, 22, 24, 36
Anders	Larsen	Nes, Ådal	23
Anders	Larsen Smit		1, 2, 27
Anders	Nilsen Moss		2
Anders	Olsen		5, 8
Anders	Olsen	Bjørnstad	27
Anders	Simensen		22, 23, 42, 44
Anders +	Jacobsen	Klekken	22
Anne	Hågensdatter	Skjærdalen	29
Anne	Larsdatter	Ullern	34
Anne	Paulsdatter		24
Appelone	Tordsdatter	Røsholmen	27
Arne		Hundstad	5
Arne	Gudbrandsen	Skjærdalen	17
Asle		Kroksrud	1, 14, 39
Augustinus		Hauge (Haga)	13, 14, 17
Bersvend		Håvi	34, 45
Bersvend	Hansen	Håvind	28
Bersvend	Olsen	Håvind	13, 28, 34
Bjørn	Olsen	Seter	12
Bård +		Heieren	12
Capt, Lieunt	Brun		9
Christen	Christensen		3, 10, 12, 17, 32, 34, 45
Christen	Christensen	Møller	3, 4, 5
Christen	Tommesen		22, 24, 26,
Christian	Muller		23, 38, 42
Christian	Tommesen		1, 3, 8, 10, 13, 18, 20, 39
Claus	Worm	i Christiania	9
Daarte	sal.Hr.Lars'es		10
Daniel	Syver/Sørensen	Hønefoss	3, 4, 5
Eggert	Stochflet		18, 19, 24, 25, 35, 36
Eivind	Eriksen		2
Eli		(Hurum)	9
Elias	Nilsen		24, 36
Elisabet.S.		Klekken	22
Ellef	Pedersen	Vold	39
Elling		Oppegård	39
Elling	Andersen	Iyulsrud	1,
Elling	Sifferud i	Land Pr.gj.	21
Elling	Torbjørnsen		22, 25
Elling +		Nes, Ådal	23
Engebret		Busterud	26
Engebret		Gile	13, 28
Engebret		Gomserud	41

Engebret		Gårdhammer	18
Engebret		Haugerud	26
Engebret		Skamarken	13, 28
Engebret		Ullern	13, 28
Engebret		Veisten	1, 13, 22, 24, 28, 35, 41, 46
Engebret	Gudbrandsen	Ørpen	1,
Engebret	Iversen		15
Engebret	Rolfsen		27
Engebret +		Hesselberg	24
Ennert +	Jensen		31, 32
Erik		Tandberg	1, 22, 24, 35
Erik	Andersen	Veikåker	14, 15, 20, 39, 40, 42
Erik	Jørgensen	Tandberg	38, 41, 46
Erik	Knutsen	Froks eie	41
Erik +		Nes, Ådal	23
Evind	Iversen	Bliksrud	25
Fredrik		Lundesgård	39
Fredrik	Johansen		11
Fredrik	Klemetsen	Sønsteby, Flå	14, 15, 19, 20, 39
Fredrik	Olsen	Vestern	3, 12
Gaute	Halvorsen	(Oppen)	22
Gerhard	Treschov		2, 22, 23
Gjert	Hansen Holst		8, 9
Gjør	Olstdatter		33
Gregers	Mortensen		41
Gregers	Mortensen Sand		1, 2, 3. 23, 39
Gubjør	Henriksdatter		10
Gudbrand		Halkinrud	18, 39
Gudbrand		Hallingby	26, 38
Gudbrand		Hollerud	5
Gudbrand		Lunde	20
Gudbrand		Ultvedt	1, 3, 22, 24, 35, 41, 46
Gudbrand	Ellingsen		21
Gudbrand	Gudbrandsen	Lunde	42
Gudbrand	Hansen	Hurum	9
Gudbrand	Levorsen	Kittelsby	39
Gudbrand	Nilsen		21, 24
Gudbrand	Olsen	Fjeld	10
Gudbrand	Pedersen	Medbøen	39
Gudbrand	Simensen		33
Guel		By	26, 34, 45
Gul, Guel		Heieren	5, 13, 17, 28, 32
Gunder		Berg	18, 25, 39
Gunder		Berg nedre	24
Gunder	Jonsen	Berg	25
Gunder	Kristensen	Rud	27
Guro	Torbjørnsdtr		22
Halsten +		Trandum	9
Halvor		Bråk	17
Halvor		Bråten	29, 31
Halvor		Helleren	21
Halvor		Hjelmerud	18
Halvor	Deelen i	Branbu, Gran	20
Halvor	Ellingsen		25
Halvor	Larsen		15
Halvor	Tostensen	Seter	12
Halvor +		Bjørke	26

Halvor +	Tollefsen		14
Hannibal	Stochflet		1,
Hans		Averøen	13
Hans		Gullerud	1, 3
Hans	(Tysk, Skomaker)		16
Hans	Bersvendsen	Tosseviken	26, 38
Hans	Halvorsen av	Bragernes	14, 15, 19
Hans	Hansen	Håvind	28
Hans	Jonsen i	Hønefoss	3, 5
Hans	Kristensen		10
Hans	Kristensen	(Sagmester)	10
Hans	Kristensen	Feigreeneige	30
Hans	Olsen	Krokvik	29
Hans	Rasmussen		23
Harald		Grønvold	26
Harald	Andersen	Støveren	42
Helge		Alme	1, 15, 22, 24, 35, 41, 46
Helge		Berg	24, 25
Helge		Enderud	15
Helge	Ellingsen	Berg	14, 19, 37, 39
Helge	Olsen	Strømsodd	39
Helge	Veggersen	Gabkinn	39
Henrik	Blichfeldt		2,
Henrik	Jensen		10
Henrik	Pettersen		1, 3, 8, 9, 10, 20, 22, 24
Hovor		Moe	26, 34
Hovor	(sagdreng)	Hundstad	10
Htvord		Bjørke	25
Ingeborg	Pedersdatter i	Hønefoss	3
Ingeborg	Syversdatter i	Hønefoss	3, 4
Iver		Enger	20
Jacob		Lo	15
Jacob		Næssern	41
Jacob	Lut		10, 13, 17, 23, 27, 28, 29, 31, 34, 45
Jacob +	Sørensen på	Bragernes	3
Jens		Kolbjørnrud	13, 17, 34, 45
Jens		Sørum	20
Jens	Hansen	Moe	26, 34
Jens	Jonsen	Heieren	11
Jens	Leegaard		23
Jens	Mattisen Sass		13
Jens	Nilsen		18, 19, 24
Jens	Pålsen	Kolbjørnrud	34
Jens	Siversen	(Sagmester)	10
Jens	Siversen	kudsk	27
Jens +	Christensen		26, 43, 46
Jesper	Gregersen	Skjør vold	12, 23, 24, 26, 38
Johan +	Snell		28
Johan von	Cappelen		2, 41
Johannes		Døl	26, 38
Johannes		Svarstad	8, 13
Johannes		Ve	20
Johannes	Andersen	Grønvold	2, 20
Johannes	Knutsen	Strande	2
Johannes	Kristensen	Kvernbergsund	42
Johannes	Svendsen	(Fjeld)	27

Johannes +		Hov	1,
Jon		Berg	25
Jon		Bjerke	14
Jon		Follum	1, 12, 20, 22, 23, 24, 35, 41
Jon		Heen	26
Jon		Høghaug	24, 24, 37
Jon		Opperud	15
Jon		Rødningsand	26
Jon		Solhaug	25
Jon	Ellefsen	Stavn	39
Jon	Nilsen	Veholt	17
Jon	Paulsen	Høghaug	24
Jon	Rettrom i	Branbu, Gran	20
Jonas	Ramus		23, 41
Jul +		Rud	27
Julius	Christensen		27
Jøran		Blikrud	25
Jørgen		Fjeld	5, 13, 28
Jørgen	Larsen		2, 13, 24, 25, 28, 31, 32, 33, 35, 36
Jørgen	Larsen	Hønen	3, 18, 19, 44
Jørgen	Larsen	Semmen	26, 43
Jørgen	Pedersen Egge i	Branbu, Gran	20
Jørgen	Phillipsen		9, 23, 27, 41, 42
Jørgen	Stochflet		37
Kari	Andersdatter	Hallingby	38
Kari	Kristoffersdtr		16
Karl		Lille-Hval	18, 35, 36
Kirsten +	de Places		2,
Kirsti	Henriksdatter	Håvind	28
Klemet		Tromal	14
Klemet	Hansen	Uggen	22, 25
Klemet	Olsen	Hovland	39
Knut		Berggården	5
Knut		Fjøsvik	26
Knut		Håvi	29, 30
Knut		Pjåka	13, 26, 28, 45
Knut		Veien	1, 20, 22, 24, 26, 35, 41, 46
Knut	Bjørnsen	Skagnes	20, 21
Knut	Guttormsen	Støveren	42
Knut	Olsen		23
Knut	Olsen	Vaker	1, 12
Knut	Olsen Ryber		22, 41
Knut +		Leine	27
Kristen		Håvi	29, 30
Kristen	Jonsen	Gomnes	9, 28
Kristen	Torbjørnsen		22, 25
Kristen	Torkelsen ved	Heieren	17
Kristen +	Gudliksen		10
Kristoffer		Gårdhammer	18
Kristoffer		Hallum	20
Kristoffer		Kauserud	30, 31, 32
Kristoffer		Røyseng	26
Kristoffer	Rolfsen	Skøyen	12
Lars		Ertelien	31
Lars		Gjermundbo	15
Lars		Rustan	1,

Lars		Svarstad	5
Lars	Christensen		22, 23, 26
Lars	Jensen	Bakåsen	17
Lars	Jensen	Veholt	29
Lars	Larsen		22
Lars	Madsen	Hauger	21
Lars	Simensen	Dramdal	3, 14, 15, 19
Lars	Siversen	Somdal	21
Lars	Sjursen	Sommedal	26
Levor		Sesserud	24
Lisøe ?	Olstdatter	Ekorndrud	17
Mads	Trulsen i	Christiania	10
Maren +	Halvorsdatter	(Nærstad)	15
Marta	Gundersdatter	Sørum	27
Michael von	Schönberg		21, 22
Mikkel	Gudbrandsen i	Hønefoss	3, 4, 5
Mons	Olsen	Haugerud	41
Mons	Rettrom i	Branbu, Gran	20
Nils		By	10
Nils		Gren, Krødsh.	23
Nils, Niels		Hverven	1, 22, 24, 35, 41
Nils		Lia	31
Nils		Røsby	39
Nils	Iversen		23
Nils	Jensen		9, 24, 35, 37
Nils	Jensen	(Sagdreng)	10
Nils	Pedersen	Kroksund	9
Nils	Pettersen i	Christiania	42
Nils	Svinning i	Branbu, Gran	20
Nils +		Onsaker	28
Nils +	Jensen		11
Nils	i	Storøen	27
Nub	Knutsen	Kittelsviken	1, 2,
Ole		Bjørke	26
Ole		Blakstvedt	20
Ole		Flaskerud	1,
Ole		Hovind	13, 17
Ole		Hovland	1,
Ole		Kjos	14
Ole		Land	14, 25
Ole		Lektnes	14
Ole		Li	15
Ole		Opsal	5, 14, 17, 26, 28, 32
Ole		Skamarken	13, 28
Ole		Skollerud	18, 19, 36
Ole		Teigen	10
Ole		Veholt	31, 32
Ole		Vesetrud	5
Ole		Vik	26, 34
Ole		Åset	21
Ole	Amundsen	Kittelsby	15, 16
Ole	Andersen		11
Ole	Andersen	Anset, Solør	8, 9
Ole	Arnesen	Lunder	1,
Ole	Aslesen	Skollerud	35, 43
Ole	Bjørnsen	(Stadum)	9
Ole	Ellingsen	Nes, Ådal	23

Ole	Gudbrandsen	Haugerud	41
Ole	Gudbrandsen	Lunde	42
Ole	Guttormsen	Leknes	42
Ole	Hansen	Håvind	28
Ole	Iversen	Enger	20
Ole	Jonsen i	Branbu, Gran	20
Ole	Kjos i	Branbu, Gran	20
Ole	Kristensen		10, 11
Ole	Kristensen	Moe	10
Ole	Larsen	(Sagdrenge)	10
Ole	Myre i	Land Pr.gj.	21
Ole	Olsen		9
Ole	Olsen	Kjos	25
Ole	Pedersen	Land	39
Ole	Sindrerud i	Branbu, Gran	20
Ole	Siversen	Hovland	39
Ole	Tollefsen	Hilde	39
Ole	Tombt i	Branbu, Gran	20
Ole (1)		Pjåkerud	28
Ole (2)		Pjåkerud	28
Otto von	Cappelen		24, 36
Paul		Breien	17
Paul		Haukedalen	14
Paul		Pjåkerud	28
Paul		Sundby	41
Paul	Alfsen	Hval	1,
Paul	Gudbrandsen	Pjåkerud	30, 31
Paul	Olsen	for.fogds.tj	12
Paul	Simensen		33
Peder		Dal	13, 28
Peder		Ekorndrud	13, 14
Peder		Fjeld	26, 34
Peder		Haug	31
Peder		Hønen	1, 13, 17, 22, 24, 28, 46
Peder		Medbøen	39
Peder		Mellingen	41
Peder		Røsby	39
Peder		Skotland	18
Peder		Somdalen	1,
Peder		Svarstad	26, 34, 45
Peder		Sørum	1,
Peder	Andersen	Lund	42
Peder	Christensen		28
Peder	Engbretsen	Nærstad	15, 16
Peder	Gudbrandsen i	Branbu, Gran	20
Peder	Gundersen	Berg	9
Peder	Halvorsen		11
Peder	Halvorsen	Pjåkerud	30, 31, 32
Peder	Herbrandsen	Støveren	42
Peder	Holm		22
Peder	Iversen i	Branbu, Gran	20
Peder	Jensen	Bråten	30, 31
Peder	Knutsen		1,
Peder	Knutsen	Tranby	14
Peder	Madsen	Belgerud	28
Peder	Mortensen i	Hønefoss	3, 4, 5
Peder	Nestegge i	Branbu, Gran	20

Peder	Nilsen		8
Peder	Olsen	Sørum	27
Peder	Pedersen	Busund	15, 16
Peder	Rasmussen	Rå	1, 9, 12, 15, 17, 20, 22, 24
Peder	Rasmussen	Rå	26, 27, 28, 32, 35, 43, 46
Peder	Sørensen på	Bragerne	12, 24
Petter Chr.	Schouberg		23, 26, 43, 44
Pouell	Munch		9
Ragnild	Rekken i	Branbu, Gran	20
Rasmus	Andersen	Veisten	24, 35, 43
Rasmus	Jørgensen	Frok	15, 16, 44
Rasmus	Struksnes i	Land Pr.gj.	21
Samuel +	Larsen (svensk)		3
Sigri		Heieren	12
Siver		Hovind	13, 28
Siver	Pedersen	Tandberg	13, 28, 44
statholder	Gyldenlous		40
Stener		Aslaksrud	15
Størk +		Sørsdalen	18, 24, 35, 36
Søren	Andersen Jempt		42
Søren	Hansen		19
Søren	Hansen Lemmich		2, 22, 41, 42
Tarald		Solberg	13, 14, 17, 28
Thue	Andreisen	Wulfsberg	42
Toll(e)	Jonsen på	Landfalløen	1, 2
Tolle		Grefsrud	31
Tolle		Haug	31
Tomas +	Gudbrandsen	(Sagmester)	10, 11
Tomas +	Gudbrandsen	Ask	3
Torbjørn		Rud	14, 39
Torbjørn	Nubsen	Rud	24
Tord		Blakstvedt	20
Tord		Breien	31, 32, 33
Tord		Knestang	15
Tord		Kvernbergsund	38
Tord	Christensen		22
Tord	Olsen	Breien	13, 17, 28, 29
Tore		Røsholmen	17, 28
Torger		Fegri	10
Torger	Ryg	Hol, Hallingd.	42
Torger		Skaug	15
Torger +		Breien	17, 29, 30
Torkel		Modalen	18, 19
Torkel		Skollerud	26
Torkel	Olsen av	Skjærdalen	27, 28, 34, 45
Torkel	Snodalen eller	Ødegården	18, 19, 24, 35, 36
Tosten		Svarstad	26, 43
Tosten	Andersen		27
Tosten	Johansen	Svarstad	34
Tosten	Nam (?)		11
Trond	Sørensen		16, 26
Trond +	Olsen	Sørum	27
Truls	Larsen		18, 19, 36
Truls	Larsen Smit		1, 2, 22, 24
Truls	Smit, Schmit		35, 36
Truls +	Olsen		22
Ulrik	Deelen i	Branbu, Gran	20

Vebjørn		Narverud	14
Vebjørn	Aslaksen	Narverud	39
Zigri	Tjøstelsdatter	Heieren	3
Åse		Halkinrud	39
Åse	Kristoffersdtr	Sørsdal	18, 19, 24, 35
